

Innst. 370 L

(2011–2012)

**Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen**

Prop. 112 L (2011–2012)

**Innstilling fra finanskomiteen om endringer i skatte-,
avgifts- og tollavgivinga**

Innhold

	Side		Side
1. Innledning	5	11. Oppretting av feil og klargjøring av lovtekst i tolloven	14
1.1 Sammendrag	5	11.1 Sammendrag	14
1.2 Komiteens merknader	5	11.2 Komiteens merknader	14
2. Skattlegging ved uttak av eiendeler og forpliktelser fra norsk beskatningsområde	6	12. Justering av overgangsreglene for pensjonsskatt	14
2.1 Sammendrag	6	12.1 Sammendrag	14
2.2 Komiteens merknader	7	12.2 Komiteens merknader	15
3. Saksbehandlingsregler i eiendomsskattesaker mv.	7	13. Vurderinger av omvendt avgiftsplikt i bygge- og anleggsbransjen	15
3.1 Sammendrag	7	13.1 Sammendrag	15
3.2 Komiteens merknader	8	13.2 Komiteens merknader	15
4. Økt trygdeavgift på godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap innen jord- og skogbruk	8	14. Midlertidig innførsel av anleggsmaskiner	16
4.1 Sammendrag	8	14.1 Sammendrag	16
4.2 Komiteens merknader	9	14.2 Komiteens merknader	17
5. Treprosentregelen i fritaksmetoden anvendt på utdeling fra deltakerlignet selskap	9	15. Den generelle kompensasjonsordningen for merverdiavgift	17
5.1 Sammendrag	9	15.1 Sammendrag	17
5.2 Komiteens merknader	9	15.2 Komiteens merknader	18
6. Oppgavefordelig mellom skatte-etaten og arbeids- og velferdsetaten	9	16. Andre forslag og merknader fra komiteen	19
6.1 Sammendrag	9	16.1 Innledning	19
6.2 Komiteens merknader	10	16.2 Skatt	19
7. Innføring av elektronisk skattekort ..	10	16.2.1 Boligsparing for ungdom (BSU)	19
7.1 Sammendrag	10	16.2.2 Individuell pensjonssparing	19
7.2 Komiteens merknader	10	16.2.3 Saldoavskrivning	20
8. Styrking av skattyters rettsikkerhet	10	16.2.4 Grunnrenteskatt	20
8.1 Sammendrag	10	16.2.5 Fradragrammen for gaver til frivillige organisasjoner	21
8.2 Komiteens merknader	11	16.2.6 Fribeløp ved kjøp av aksjer i egen bedrift	21
9. Arbeidsgivers innrapportering av tilsettings- og inntektsforhold mv.	12	16.2.7 Fradrag for fagforeningskontingent	22
9.1 Sammendrag	12	16.2.8 Skattefunn	22
9.2 Komiteens merknader	13	16.2.9 Forskuddsskatt for selvstendig næringsdrivende	23
10. Endring av tolloven – persontransportkabotasje	14	16.3 Arveavgift	23
10.1 Sammendrag	14	16.3.1 Avvikling av arveavgiften	23
10.2 Komiteens merknader	14	16.3.2 Herreløs arv	24
		16.4 Merverdiavgift	24
		16.4.1 Merverdiavgift for elbiler	24
		16.4.2 Merverdiavgift på frukt, grønt og sukkerholdig drikke	25
		16.4.3 Merverdiavgift på aviser	25
		16.4.4 Merverdiavgiftsregistrering for frivillige organisasjoner	26
		16.5 Arbeidsgiveravgift	26

16.5.1	Halv arbeidsgiveravgift for nystartede bedrifter	26	16.6.3	OTP, selvstendig næringsdrivende	28
16.5.2	Fritak for arbeidsgiveravgift for lærlinger	26	16.6.4	Sosiale rettigheter for selvstendig næringsdrivende	28
16.5.3	Beløpsgrenser for arbeidsgiveravgiftsplikt for frivillige organisasjoner	27	17.	Forslag fra mindretall	29
16.6	Annet	27	18.	Komiteens tilråding	35
16.6.1	Frukt og grønt i skolen	27			
16.6.2	Utvidet rett til omsorgspenger, selvstendig næringsdrivende	27			

Innst. 370 L

(2011–2012)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Prop. 112 L (2011–2012)

Innstilling fra finanskomiteen om endringer i skatte-, avgifts- og tollavgivinga

Til Stortinget

1. Innledning

1.1 Sammendrag

I sammenheng med revidert nasjonalbudsjett 2012 foreslår regjeringa følgjande endringar i skatte-, avgifts- og tollavgivinga for 2012:

- Endringar i reglane om skattlegging ved uttak av eigedelar og skyldnader frå norsk skattleggingsområde
- Nye sakshandsamingsreglar i eigedomsskattesar
- Auka trygdeavgift på godtgjersle til deltakar for arbeidsinnsats i deltakarlikna selskap innan jord- og skogbruk
- Presisering av treprosentregelen i fritaksmetoden anvend på utdeling frå deltakarlikna selskap
- Endring av folketrygdlovas reglar om oppgavefordelinga mellom skatteetaten og arbeids- og velferdsetaten for å legge til rette for ei føremålsteneleg og effektiv overføring av oppgåver
- Innføring av elektronisk skattekort
- Endringar i likningslova for å styrkje rettstryggleiken for skattytar
- Innføring av ei ny felles ordning for arbeidsgivar si innrapportering av opplysningar om enkeltpersonar sine tilsetjings- og inntektshøve m.m. til

skatteetaten, arbeids- og velferdsetaten (Nav) og Statistisk sentralbyrå (SSB) – forslaget er i andre samanheng omtalt som EDAG (Elektronisk dialog med arbeidsgivarar)

- Endring av tollova slik at ein likestiller varetransport og persontransport med omsyn til kabotasjekjøring
- Oppretting av feil og klårgjering av lovtekst
- Justering av overgangsreglane for pensjonsskatt
- Omtale av enkelte merverdiavgiftstema

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Gunvor Eldegard, Irene Johansen, Gerd Janne Kristoffersen, lederen Torgeir Micaelsen, Torstein Tvedt Solberg, Knut Storberget og Dag Ole Teigen, fra Fremskrittspartiet, Ida Marie Holen, Ketil Solvik-Olsen, Kenneth Svendsen og Christian Tybring-Gjedde, fra Høyre, Gunnar Gundersen, Arve Kambe og Jan Tore Sanner, fra Sosialistisk Venstreparti, Geir-Ketil Hansen, fra Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, og fra Venstre, Borghild Tenden, viser til at regjeringens vurderinger og forslag er nærmere omtalt i Prop. 112 L (2011–2012). I det følgjande innledes hvert kapittel nedenfor med et kort oppsummerende sammendrag fra proposisjonen. For en utfyllende omtale av bakgrunnen for og vurderingene knyttet til hvert forslag, vises det til proposisjonen.

2. Skattlegging ved uttak av eiendeler og forpliktelser fra norsk beskatningsområde

2.1 Sammendrag

Ved lov 12. desember 2008 nr. 99 blei det, med verknad frå og med 7. oktober 2008, vedteke generelle lovføresegner om skattlegging av latente gevinstar ved uttak av eigedelar og skyldnader frå norsk skattleggingsområde. Ein viser til skattelova § 9-14, jf. § 14-27 og Ot.prp. nr. 1 (2008–2009) kapittel 8.

Dei gjeldande reglane om skattlegging ved uttak av enkeltobjekt frå norsk skattleggingsområde går ut på at latent gevinst på ein eigedel eller skyldnad som mister tilknytning til norsk skattleggingsområde skal skattleggjast som om eigedelen eller skyldnaden var realisert. Reglane skil mellom på den eine sida fysiske driftsmiddel, finansielle eigedelar og skyldnader, og på den andre sida immaterielle eigedelar og objekt meint for omsetnad.

For fysiske driftsmiddel, finansielle eigedelar og skyldnader kan skattytaren krevja at skattebetalinga skytast fram til tidspunktet for faktisk realisasjon. Det skal ikkje svarast renter av skattebeløpet, men i somme høve må skattytaren stille sikkerheit for beløpet. Vidare vil skatten falle bort dersom objektet ikkje er faktisk realisert innan fem år etter uttaksåret. Verdifall i tida fram til faktisk realisasjon vil redusere skatten motsvarande.

For immaterielle eigedelar og objekt meint for omsetnad må skatten betalast med ein gong, utan høve til utsetjing, og skatten vil ikkje bli redusert ved eventuell seinare verdireduksjon. Skatten for desse eigedelane vil heller ikkje falle bort dersom objektet ikkje er faktisk realisert innan fem år etter uttaksåret.

Departementet gjer framlegg om fleire endringar i reglane om utsett skattebetaling for fysiske driftsmiddel, finansielle eigedelar og skyldnader, jf. punkt 2.2 i proposisjonen. Ein foreslår at det skal svarast renter av skattebeløpet for tida fram til betaling. Skattytarane må også utan unntak stille sikkerheit for skattebeløpet. Tidsfristen for faktisk realisasjon (femårsfristen) skal etter forslaget falle bort, slik at betalingsutsetjinga, med krav om renter og sikkerheit, skal vare ved fram til tidspunktet for faktisk realisasjon, utan omsyn til når dette hender. Skattytarar som høyrer heime utanfor EØS, skal ikkje lenger ha rett til utsett skattebetaling i noko tilfelle. I samanheng med innstrammingane foreslår ein også enkelte tilpassingar i reglane knytt til frådrag for tap, frådrag (kredit) for gevinstskatt til utlandet, fritaksmetoden for skattlegging av aksjeinntekter o.a. og inntaksverdi for objekt som på nytt takast inn i norsk skattleggingsområde.

Dei nemnde endringane har dels samanheng med utviklinga i EU- og EØS-retten, mellom anna EU-

domstolens avgjerd av 29. november 2011 i sak C-371/10 National Grid Indus. Avgjerda er omtalt under punkt 2.2.3 og 2.2.4 i proposisjonen.

Departementet foreslår også enkelte klårgjeringar i lovføresegnene om skattlegging av latente gevinstar ved uttak av eigedelar og skyldnader frå norsk skattleggingsområde, jf. punkt 2.3 i proposisjonen. Ein foreslår at det tas inn ei føresegn i skattelova § 9-14 andre ledd, som gjer det klårt at som uttak reknes tilfelle der ein eigedel i eit underliggjande deltakarlikna selskap mister si tilknytning til norsk skattleggingsområde. I tillegg foreslår ein ei klårgjering av at opprekninga av uttakstilfella i skattelova § 9-14 andre ledd ikkje er meint å være uttømmende.

Endringar i reglane om skattlegging ved uttak av objekt frå norsk skattleggingsområde

For ikkje å komplisere overgangen til den nye ordninga for utsett skattebetaling ved uttak frå norsk skattleggingsområde foreslår departementet at endringane gjennomgåande berre skal ha verknad for uttak som blir gjennomført frå og med datoen for framlegget av proposisjonen, det vil seie frå og med 15. mai 2012. Endringane bør få verknad med ein gong, for å hindre tilpassingar til endringane, ved at objekt takast ut av norsk skattleggingsområde før endringane får verknad. Ingen av forslaga skal få verknad med omsyn til objekt som er tatt ut av norsk skattleggingsområde før 15. mai 2012. Retten til skattebetalingsutsetjing fell bort mellom anna ved faktisk realisasjon av objektet som er tatt ut av norsk skattleggingsområde. Etter den foreslåtte iverksettingsregelen vil konsekvensane av slike disposisjonar, mellom anna plikta til å betale opparbeidde renter på skattebeløpet fram til disposisjonstidspunktet, avhenge av tidspunktet for det tidlegare uttaket frå norsk skattleggingsområde. Tidspunktet for den faktiske realisasjonen o.a. skal ikkje ha noko å seia med omsyn til iverksetjinga av endringane. Etter dei nye reglane skal flytting til ein stat utanfor EØS-området føre til opphøyr av retten til betalingsutsetjing. Det følgjer likevel av det som er sagt ovanfor at flytting til ein stat utanfor EØS ikkje skal føre til opphøyr av retten til betalingsutsetjing dersom uttaket er hendt før 15. mai 2012 og vilkåra for betalingsutsetjing elles er oppfylt. Når det gjeld skattytarar som allereie ved uttaket høyrer heime i ein stat utanfor EØS, vil dei ikkje ha høve til betalingsutsetjing dersom uttaket er gjennomført 15. mai 2012 eller seinare. Ein viser til forslag til iverksettjingsføresegn til endringane i skattelova § 9-14.

Forslaget vil ikkje føre til monaleg meirarbeid for skatteetaten eller skattytarane. Forslaget dreier seg i hovudsak om utflytting av større driftsmiddel av mobil karakter, som til dømes riggar og immaterielle eigedelar som patent o.a. Omfanget av slike transak-

sjonar er relativt avgrensa, men enkelte transaksjonar kan vere store. Omfanget varierar mykje frå år til år. På denne bakgrunnen er dei økonomiske verknadene av endringsforslaget knapt mogeleg å rekne ut. Reglane skal forhindre tap av skattegrunnlag ved uttak til andre skattejurisdiksjonar, og provenyverknadene på kort sikt vil derfor truleg ikkje vere nemnande stor.

Disposisjonar og hendingar som kan føre med seg uttak frå norsk skattleggingsområde

Problemstillingane som er omtalt under punkt 2.3.1 og 2.3.2 i proposisjonen, gjeld også for føresegnene i skattelova § 14-60 flg. om avskrivningar og inntektsoppgjer for driftsmiddel som takast inn i og ut av norsk skattleggingsområde. Departementet foreslår derfor å ta inn presiseringar som nemnt også i skattelova § 14-60. Ein viser til forslag til endring i skattelova § 14-60 tredje ledd første punktum samt nytt tredje punktum.

Departementet foreslår at endringane tar til å gjelde straks.

Endringane vil ikkje ha økonomiske eller administrative verknader.

2.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til regjeringens forslag om å skjerpe reglene om beskatning av eiendeler som tas ut av norsk beskatningsområde. Disse medlemmer mener rammebetingelsene må være så fleksible som mulig, slik at de ikke hemmer norske bedrifters omstillingsevne. Dette gjelder også omstillinger på tvers av landegrensene. Disse medlemmer registrerer at regjeringen begrunner forslaget med beslutninger fattet i EU-domstolen. Disse medlemmer mener imidlertid at regjeringen legger til grunn en unødvendig streng fortolkning av domstolens beslutning.

Disse medlemmer vil derfor gå imot forslag til endringer i skatteloven § 9-14 og § 14-60 om skattlegging ved uttak av objekt fra norsk skattleggingsområde.

3. Saksbehandlingsregler i eiendomsskattesaker mv.

3.1 Sammendrag

Departementet foreslår nye regler for sakshandsaming i saker om eiendomsskatt, i tillegg til ei lovteknisk endring av takseringsreglane. Gjeldande

sakshandsamingsreglar for eiendomsskatt er særskild mangelfulle, og difor trengst det nye slike reglar. I Ot.prp. nr. 77 (2005–2006) varsla Finansdepartementet ein gjennomgang av reglane om sakshandsaming og klage i eiendomsskattesaker. Eit forslag om nye reglar for sakshandsaming blei sendt på høyring 15. november 2010, med frist for merknader den 12. februar 2011. Departementet foreslo at forvaltningslova stort sett skal gjelde i eiendomsskattesaker, men med nokre unntak.

Departementet foreslår som eit utgangspunkt at forvaltningslova skal gjelde for handsaming av eiendomsskattesaker. Dette gjeld mellom anna reglane om habilitet, dei generelle reglane for sakshandsaming i forvaltningslova kapittel 3 (retteleiing, utgreiing, rett til å bruke advokat mv.), varsel og innsyn mv.

Departementet har vurdert kva for unntak som bør gjelde frå forvaltningslova. Departementet foreslår at teieplikta skal følgje reglane i likningslova istadenfor reglane i forvaltningslova. Retten til å få dekkja sakskostnader skal òg følgje reglane i likningslova. For vedtak om takst og overtakst foreslår departementet at kravet til innhaldet i grunngevinga i forvaltningslova § 25 blir erstatta av eit krav om «stutt grunngeving». Departementet foreslår òg eit unntak frå kravet om grunngeving for den årlege utskrivninga av eiendomsskatt. Departementet foreslår å innføre ein særskild habilitetsregel som inneber at medlem i formannskapet ikkje kan delta i eiendomsskattenemnder. Departementet foreslår òg eit unntak frå forvaltningslova § 11 d andre ledd, om å skrive ned observasjonar tenestemenn gjer når dei er med på synfaring i samband med taksering av eiendomen. Departementet foreslår særskilde klagereglar for eiendomsskattesaker. Ei kommunal klagenemnd skal avgjere alle eiendomsskatteklager, med mindre eiendomsskattekontoret rettar vedtaket. Klagefristen skal vere seks veker frå utsending av skattesetelen, etter mønster frå reglane i likningslova. Departementet foreslår at klage over taksten kan bli fremja kvart år i samband med utskrivninga av eiendomsskatt, dersom det ikkje er klaga på same grunnlaget tidlegare år.

Departementet foreslår å endre dei gjeldande reglane om retting i eiendomsskattelova. Departementet foreslår at retting til ugunst for skattyttar som hovudregel må skje innan 1. mars året etter utskrivninga av eiendomsskatt. For feil som følgje av at skattyttar har brote plikten til å gi opplysningar eller medverke til takseringa, og for retting til gunst for skattyttar, foreslår departementet at fristen for omgjerung er tre år frå utgangen av skatteåret. Dette svarar til den allmenne foreldingsfristen på tre år. Departementet foreslår at reglane i likningslova skal gjelde for omgjerung av skattetakstane for kraftanlegg.

Departementet foreslår ei særskild regulering av omgjering av takstvedtak framover i tid.

Ifølgje eigedomsskattelova § 23 gjeld likningslova § 11-1 nr. 4 og 5 og skattebetalingslova § 17-1 fjerde og femte ledd på tilsvarende vis for søksmål og tvistar for tingretten i sak om tvangsfullføring og mellombels sikring av eigedomsskatt. Departementet foreslår ingen endringar i desse reglane for skattytar, men foreslår ei tilsvarende søksmålsfrist for kommunen. Søksmålet skal då bli retta mot leiaren av klagenemnda.

Departementet foreslår å innføre ei plikt for eigar av fast eigedom til å gi opplysningar og medverke ved taksering i samband med utskrivning av eigedomsskatt, samt at skattytar ikkje kan motsetje seg nødvendig fotografering av eigedomen i samband med takseringa.

Departementet drøftar kvifor det ikkje blir foreslått å gi kommunar rett til innsyn og klage ved fastsetjing av skattegrunnlaget for kraftanlegg.

Departementet foreslår ei lovteknisk opprydding i lovføresegner om fastsetjing av skattetakstane. Departementet meiner det bør framgå av eigedomsskattelova at kommunal taksering er hovudregelen, og at reglane om fastsetjing av skattegrunnlaget for kraftverk er ein unntaksregel. Departementet foreslår difor å ta inn reglane i byskattelova §§ 4 og 5 i eigedomsskattelova, utan at det skal skje ei realitetsendring av gjeldande rett.

Departementet legg til grunn at dei økonomiske og administrative følgjene av forslaget er små. Forslaget gjer at kommunane og skattytarane vil få eit klårare regelverk å halde seg til når det gjeld utskrivning av eigedomsskatt. Både kommunar og skattytarar er vane med at forvaltningslova regulerer sakshandsaminga på ei rekkje område. Mange av prinsippa i forvaltningslova har dessutan vore gjeldande rett i eigedomsskattesaker på ulovfesta grunnlag.

Kommunen kan få meir arbeid og auka kostnader som følgje av forslaget. Samstundes kan kommunen ha føremon av at regelverket blir klårare og meir formålstenleg. Klageadgangen aukar, men det er uklårt i kor stort mon den vil bli brukt. Dessutan har mange kommunar allereie opna for klager i andre saker enn der klageretten er lovfesta. Med bakgrunn i dette legg departementet til grunn at overgangen til nye sakshandsamingsreglar i hovudsak, og i alle fall etter ei tid, vil innebere eit enklare regelverk og lettare arbeid for partane. Departementet legg til grunn at forslaget ikkje vil gi utslag i provenyet frå eigedomsskatten.

Departementet føreset at kommunane skal få tid til å områ seg før endringane blir sett i verk. Eigedomsskatten for skatteåret 2012 er som hovudregel allereie skrive ut, jf. eigedomsskattelova § 14. Departementet foreslår difor at forslaget skal gjelde

for utskrivning av eigedomsskatt frå og med eigedomsskatteåret 2013.

3.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre merker seg at regjeringen har foretatt en grundig gjennomgang av saksbehandlingsreglene i eiendomsskattesaker, men uten at man har benyttet denne muligheten til å komme tilbake til Stortinget med en gjennomgang av problematikken rundt maskiner og lett flyttbart utstyr. Disse medlemmer viser til Representantforslag 126 S (2010–2011) og behandlingen av dette. Problemstillingen med at maskiner og lett flyttbart utstyr inkluderes i eiendomsskattegrunnlaget brer om seg og påfører mange industribedrifter en svært tung belastning. Eiendomsskatten forsterker dermed utfordringene konkurranseutsatt industri må leve med og virker negativt inn på bedriftenes evne til å investere for framtiden. Det er motsatt resept av hva Norge må foreskrive for å kunne beholde slik virksomhet i Norge. Disse medlemmer hadde forventet at regjeringen kom med avklaring rundt disse spørsmålene når man allerede har brukt mye ressurser på en gjennomgang av saksbehandlingsreglene for eiendomsskatter.

Disse medlemmer merker seg også at departementet etter høringsutkastet ble presentert har svekket skattyters sikkerhet når det gjelder dekning av sakskostnader og klagebehandlingen (proposisjonsens punkt 3.5.8 og 3.5.9). Disse medlemmer mener at forvaltningsloven også burde vært gjort gjeldende for dekning av saksomkostninger og tror at en ved klage ville være tjent med noe annet enn et lokalt organ til å behandle klagen.

4. Økt trygdeavgift på godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap innen jord- og skogbruk

4.1 Sammendrag

Frå og med inntektsåret 2012 blei trygdeavgifta for næringsinntekt frå jord- og skogbruk auka frå 7,8 pst. til 11 pst., som er den ordinære trygdeavgifta for næringsinntekt, jf. Prop. 1 LS (2011–2012) punkt 3.7.

Etter selskapslova § 2-26 kan ein deltakar i deltakarlikna selskap, og som tar del i forvaltninga av selskapet eller på annan måte yter ein arbeidsinnsats i selskapet, ha krav på å få utbetalt særskilt godtgjersle for dette. Godtgjersla er ikkje arbeidsgodtgjersle frå

andre, men ekstra næringsinntekt på grunn av særskilt arbeidsinnsats i denne næringa. Godtgjersla handsamast som ein driftskostnad med frådragsrett hos selskapet og hos deltakaren som skattepliktig inntekt frå verksemda. Etter skattelova § 12-2 første ledd bokstav f reknast slik godtgjersle som personinntekt.

Folketrygdlova § 23-3 andre ledd omhandlar kva for ein trygdeavgiftssats som skal nyttast på ulike former for inntekt. Det følgjer av folketrygdlova § 23-3 andre ledd nr. 3 at det skal fastsetjast trygdeavgift med høg sats for personinntekt fastsett etter skattelova § 12-2 dersom ingen av alternativa i folketrygdlova § 23-3 andre ledd nr. 1 eller 2 omfattar inntekta. Folketrygdlova § 23-3 andre ledd nr. 2 bokstav f har ei føresegn som slår fast at godtgjersle til deltakar for arbeidsinnsats i deltakarlikna selskap innan jordbruk med binæringar og skogbruk skal betale trygdeavgift med mellomsats.

Denne serlege føresegna kom inn i lova i 2008 som ein kodifikasjon av langvarig likningspraksis, og hadde til hensikt å sikre likebehandling av inntekter frå verksemd innan jord- og skogbruk, jf. Ot.prp. nr. 31 (2007–2008) punkt 9.10.

Når det no frå 2012 er innført høg sats for næringsinntekt av jordbruk og skogbruk, lyt det same gjelde for deltakargodtgjersle frå selskap i desse primærnæringane. Folketrygdlova § 23-3 andre ledd nr. 2 bokstav f bør derfor opphevast. Dette bør skje med verknad frå og med inntektsåret 2012.

Departementet viser til lovforslag om slik oppheving.

I provenyberekningane som blei gjort i forbindelse med endringane i trygdeavgifta for næringsinntekt frå jordbruket, inngikk også trygdeavgifta på godtgjersle til deltakar for arbeidsinnsats i deltakarlikna selskap i jordbruk og skogbruk. Kompensasjon blei gitt ved auka jordbruksfrådrag og omdisponering av midlar frå jordbruksavtalen. Det kan dermed leggjast til grunn at endringa ikkje vil ha provenyverknader utover det som allereie er lagt til grunn. Det er heller ikkje grunnlag for ytterlegare kompensasjon.

4.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

5. Treprosentregelen i fritaksmetoden anvendt på utdeling fra deltakerliknet selskap

5.1 Sammendrag

Treprosentregelen inneber at 3 pst. av visse inntekter som er fritekne for skatt under fritaksmetoden, likevel tas til inntekt. Inntektsføringa inneber ein

sjablongmessig reversering av frådrag for kostnader knytt til ervervet av dei fritekne inntektene.

Frå 1. januar 2012 gjeld inntektsføring etter treprosentregelen ved utdeling frå deltakarlikna selskap, dvs. selskap kor overskotet vert skattlagt hos deltakaren etter ein nettolikningsmetode og ikkje hos selskapet sjølv. Ved fastsetjinga av berekningsgrunnlaget for inntektsføringa av utdelingar frå slike selskap, skal det gjerast eit frådrag som tilsvarar skatten på overskotsandelen som selskapsdeltakaren er ilikna ved nettolikninga. Ei slik fortolking fremjar skattemessig likebehandling mellom utdeling frå deltakarlikna selskap og utbytte frå aksjeselskap. Finansdepartementet foreslår her at denne fortolkinga vert presisert i lovteksten.

Presiseringa er i samsvar med gjeldande fortolking av regelen og vil såleis ikkje ha administrative eller økonomiske konsekvensar. Departementet foreslår at endringa får verknad frå og med inntektsåret 2012.

5.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

6. Oppgavefordelig mellom skatteetaten og arbeids- og velferdsetaten

6.1 Sammendrag

Skatteetaten og arbeids- og velferdsetaten (Nav) har eit felles, men ikkje overlappande, ansvar for å sikre inntekter til folketrygda ved fastsetjing og innkrevjing av trygdeavgift. Gjennomgang av dagens praksis viser at det ikkje er samsvar mellom den faktiske oppgavefordelinga mellom dei to etatane og den rettslege reguleringa. Departementet foreslår difor å endre folketrygdlova §§ 24-1 og 24-2. For å leggje til rette for ei føremålstenleg og effektiv overføring av oppgåver, foreslår departementet ein forskriftsheimel i lova, med nærmare regulering av oppgavefordelinga i forskrift. Samstundes foreslår ein å oppheve skatteetatens plikt til å berekne pensjonspoeng. Vidare foreslår ein at skatteetaten ikkje skal gi opplysningar om opptening av pensjonsrettar i skatteoppgjøret, men i staden vise til Nav sine tenester der den trygda kan få korrekte opplysningar.

Ein viser til forslag til endringar i folketrygdlova § 24-1 og oppheving av folketrygdlova § 24-2, samt til endra tilvisingar i § 24-4 og § 24-5.

Departementet legg til grunn at forslaget til endringar i folketrygdlova kapittel 24 ikkje vil ha vesentlege økonomiske eller administrative verknader. Forslaget er i hovudsak ei teknisk endring ved at ein flyttar reguleringa av oppgåvene til skatteetaten og arbeids- og velferdsetaten frå lov til forskrift. Ein foreslår at lovendringane trer i kraft straks. Det kan

likevel, i skatteoppgjøret for inntektsåret 2011 og i endringsoppgjøret for tidlegare år, vere mindre grunn til å endre innhaldet om pensjonspoeng.

6.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

7. Innføring av elektronisk skattekort

7.1 Sammendrag

Departementet legg fram forslag om innføring av elektronisk skattekort. Forslaget inneber endringar i skattebetalingslova og likningslova. Forslaget er meint å skape forenklingar for arbeidsgivar, skattytar og skatteetaten, og er eit ledd i regjeringa si satsing på forenklingar for næringslivet og digitalt førsteval. Departementet foreslår endringar i måten skattekort blir distribuert og handsama på, ved gjennomføring av forskotstrekk for personlege skattytarar. Forslaget inneber ikkje endringar i sjølve forskotsskattesystemet.

Departementet foreslår at arbeidsgivar får ei plikt til å innhente skattekort for sine tilsette direkte frå skatteetaten. Det foreslåast at skattekontora si plikt til å skrive ut og sende skattekort og frikort til skattytarar, endrast slik at skattekontora etter den nye ordninga utstedar skattekort og gjer desse tilgjengelege for arbeidsgivarane elektronisk. Departementet foreslår at skattytar si plikt til å levere skattekort til arbeidsgivar blir oppheva, og at skattytar får innsynsrett i egne skattekortopplysningar. I tillegg foreslår departementet fleire omgrepsendringar for å tilpasse regelverket til den nye ordninga.

Departementet foreslår at ordninga blir ei frivillig prøveordning i 2013, med full iverksetjing frå 2014.

Elektronisk skattekort kan på sikt gi vesentlege innsparingar for skatteetaten i form av reduserte kostnader til trykking og distribusjon som ei følge av at ein legg til rette for elektronisk distribusjon til skattytar i staden for distribusjon på papir. Etaten sine samla kostnader til trykking og utsending av skattekort er i dag om lag 22,5 mill. kroner årleg. Med dagens del eAktørar (20 pst.) vil ordninga frå 2014 kunne gi ei årleg innsparing på om lag 4,5 mill. kroner, dersom ein føreset at skattetrekksmelding blir sendt elektronisk. Dersom den delen som er eAktørar aukar, vil innsparingane auke tilsvarende.

Ordninga medfører investeringskostnader på i underkant av 20 mill. kroner og om lag 10 mill. kroner til informasjonstiltak ved innføringa. I tillegg kjem driftsutgifter på i overkant av 3 mill. kroner årleg. Kostnadsramma til prosjektet er 30,4 mill. kroner for perioden 2012–2014. I statsbudsjettet for

2012 er det løyvt 15 mill. kroner til utviklingsarbeidet.

Departementet merker seg at dei fleste av høyringsinstansane støttar forslaget om ei frivillig prøveordning i 2013 og iverksetjing i 2014. Departementet foreslår at reglar for prøveåret blir gitt i eigen forskrift, og at endringane som er foreslått i skattebetalingslova og likningslova tek til å gjelde straks, med verknad frå og med inntektsåret 2014.

7.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

8. Styrking av skattyters rettssikkerhet

8.1 Sammendrag

I Innst. 213 S (2010–2011) til Dokument 8:17 S (2010–2011) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Ulf Leirstein, Christian Tybring-Gjedde og Anders Anundsen om å bedre rettssikkerheten for skattyter, syner finanskomiteen til at rettstryggleik for skattytar er eit viktig tema det er grunn til å rette søkelyset mot. God og rettvis handsaming er ein viktig føresetnad for legitimiteten til skattesystemet og for ein høg skattemoral. Komiteen syner også til at skatteetaten handsamar i underkant av 4 millionar sjølvmeldingar kvart år, og at effektiv og rasjonell handsaming må bli balansert mot den enkelte sin rettstryggleik. Eit fleirtal i finanskomiteen, medlemma frå Arbeidarpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, bad regjeringa om å kome tilbake på ei eigna måte med ei vurdering av rettstryggleik for skattytar i eit større perspektiv.

I Prop. 1 LS (2011–2012) kapittel 27.4 varsla departementet fleire tiltak for å styrkja rettstryggleiken til skattytar. Tiltaka som blei varsla er omfattande og tidkrevjande å gjennomføre. To tiltak som departementet skulle vurdere på kort sikt var å gjeninnføre regelen om tilleggs katt med redusert sats på 15 pst. når skattytar gir feil eller ufullstendige opplysningar som seinare blir gitt utan krav av tredjepartar, og å oppheve regelen i likningslova § 9-2 nr. 7 om at skattytar i nokon situasjonar mister klageretten.

Departementet legg fram to forslag til endringar i likningslova for å styrkje rettstryggleiken for skattytar.

Det eine er å redusere tilleggs katten til 10 pst. når skattytar har gitt feil eller ufullstendige opplysningar om postar i sjølvmeldinga som seinare blir gitt ukravd frå arbeidsgivar eller andre tredjepartar, jf. forslag til nytt tredje punktum i likningslova § 10-4 nr. 1.

Det andre framlegget er å oppheve regelen i likningslova § 9-2 nr. 7 om at ein skattytar som ikkje

oppfyller plikten til å gi opplysningar til likningsstyresmakten, e kan miste retten til å klage på likninga.

Forslaget om å innføre ein regel om tilleggs katt med redusert sats på 10 pst. når skattytar gir feil eller ufullstendige opplysningar som seinare blir gitt utan krav av arbeidsgivar og andre tredjepartar, kan føre til noko redusert proveny frå tilleggs katt. Når dei nye tilleggs kattereglane nå blir praktisert etter intensjonen, vil det i fleire av dei sakene som det har vore brukt 30 pst. tilleggs katt, ikkje bli tilleggs katt i det heile tatt. Regelen om redusert sats med 10 pst. vil derfor bare gjelde eit fåtal saker, slik at det reduserte provenyet ikkje vil kome opp i store beløp. Regelen vil ikkje føre til administrative følger av tyding.

Forslaget om å oppheve regelen om at skattytar ikkje kan krevje å få sin klage handsama fører til at likningsstyresmaktene vil ha plikt til å realitetsbehandle fleire saker. Dette tilseier isolert sett at forslaget vil føre til noko auka administrative kostnader for skatteetaten. Samstundes er det slik i dag at likningsstyresmaktene må ta stilling til kva for konsekvensar det skal ha for klageretten at den som klager ikkje har oppfylt vilkåra nemnd i likningslova § 9-2 nr. 7, jf. § 9-2 nr. 8. Føresegna legg opp til ein bred skjønnsmessig vurdering etter likningslova § 9-5 nr. 7. Forslaget om å oppheve føresegna om at skattytaren ikkje kan krevje sin klage over likninga handsama, inneber at denne vurderinga fell bort, noko som vil bidra til å redusere dei administrative kostnadene. Departementet antar at forslaget samla sett vil ha mindre administrative effektar.

Departementet foreslår at endringane trer i kraft straks og at dei får verknad frå og med likninga for inntektsåret 2011.

8.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag om å oppheve ligningsloven § 9-2 nr. 7 om at skattyter i noen situasjoner mister klageretten.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre, slutter seg til regjeringens forslag om 10 pst. tilleggs kattesats i ligningsloven § 10-4 nr. 1 nytt annet punktum.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre har merket seg at tilleggs katt har vært et hett tema etter at Stortinget fjernet muligheten for 15 pst. tilleggs katt. Disse medlemmer viser i den sammenheng til sine merknader i Innst. O. nr. 118 (2008–2009). Mye tyder på at ileggelse av tilleggs katt har vært praktisert for strengt slik at mange dermed har fått 30 pst. tilleggs katt i stedet for ingen tilleggs katt fordi unnskyldighetsgrunnene har blitt benyttet i for liten grad. Disse medlemmer ser derfor regjeringens

forslag om 10 pst. tilleggs katt mer som et tilbaketog i forhold til Stortingets intensjon enn som en forbedring av skattyters situasjon. Når regjeringen likevel ikke har klart å følge opp det disse medlemmer så som Stortingets intensjon, støttes regjeringens forslag om en mellomomsats, men denne bør ikke være så høy som 10 pst., og disse medlemmer fremmer derfor forslag om at satsen settes til 5 pst.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning gjøres følgende endring:

§ 10-4 nr. 1 nytt annet punktum skal lyde:

Satsen skal være 5 pst. når de uriktige eller ufullstendige opplysningene gjelder poster som er oppgitt ukrevet av arbeidsgiver eller andre etter kapittel 6.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med ligningen for inntektsåret 2011.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at regjeringen foreslår å redusere tilleggs katten når opplysningssvikten gjelder poster hvor ligningsmyndighetene allerede sitter med opplysningene fordi de er innberettet fra annet hold. Dette gjelder eksempelvis når arbeidsgiver har innberettet lønnsinntekt, men for sent til at opplysningene kommer med i den utsendte selvangivelsen, og skattyter glemmer å føre den opp. Regjeringen foreslår å redusere satsen fra 30 pst. til 10 pst.

Disse medlemmer mener det er bra regjeringen senker satsen, men mener at satsen også etter endringen er for høy. Begrunnelsen for tilleggs katt er at den skal bidra til at skattyter oppfyller opplysningsplikten etter loven. Gir skattyter uriktige eller ufullstendige opplysninger, kan dette vanligvis føre til skattemessige fordeler, og ileggelse av tilleggs katt er da en fornuftig sanksjon.

Disse medlemmer mener ovennevnte begrunnelse ikke på samme måte kan benyttes når ligningsmyndighetene allerede sitter på de aktuelle opplysningene.

På bakgrunn av ovennevnte fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag om at det innføres et maksimalbeløp for tilleggs katt ved tilfeller hvor ligningsmyndighetene allerede sitter på opplysningene da disse er innberettet fra annet hold. Maksimalbeløpet settes til 10 000 kroner.»

9. Arbeidsgivers innrapportering av tilsettings- og inntektsforhold mv.

9.1 Sammendrag

Departementet legg fram forslag til ei ny felles ordning for arbeidsgivarar si innrapportering av tilsetjings- og inntektstilhøve m.m. til Skatteetaten, arbeids- og velferdsetaten (Nav) og statistisk sentralbyrå (SSB). Forslaget er i andre samanhengar omtalt som EDAG (Elektronisk dialog med arbeidsgivarar). Føremålet med forslaget er i første rekkje å forenkle arbeidsgivar si innrapportering av opplysningar om tilsetjings- og inntektstilhøve ved at arbeidsgivar ikkje skal vere nøydd til å gjenta rapportering av opplysningar som allereie er gitt. Forslaget vil òg medverke til auka effektivitet og betre oppgåveløysing i etatane og betre tenester frå det offentlege. Det blir foreslått at ordninga skal regulerast ved ei særskild lov som vil gjere regelverket lett tilgjengeleg for arbeidsgivarar og inntektsmottakarar.

I dag rapporterer arbeidsgivarar til dels dei same opplysningane om tilsetjingar, løn og skattetrekk til skatteetaten, Nav og Statistisk sentralbyrå. Denne rapporteringa skjer til fleire ulike tidspunkt. Forslag til ny ordning inneber at fleire av dei oppgåver og skjema som i dag blir levert, erstattast av ei ny felles innrapporteringsordning der arbeidsgivar minst ein gong per månad rapporterer lønsopplysningar osv. om kvar einskild tilsett. Dagens betalingsfristar for forskotstrekk og arbeidsgivaravgift vil bli vidareført.

Den same krinsen som i dag er pliktig til å rapportere eller gi oppgåver til ein eller fleire av etatane, skal vere pliktig til å innrapportere etter ny ordning. Opplysningane som skal leverast inn, er søkt harmonisert mellom etatane utan at det i prinsippet blir gjort endringar i kva for opplysningar som skal rapporterast. Departementet gjer likevel merksam på at det samla omfanget av rapporteringsplikta vil bli noko større enn i dag. Dette kjem dels av at opplysningane i nokre tilfelle skal rapporterast oftare enn i dag. Dette gjeld til dømes opplysningar om forskotstrekk og arbeidsgivaravgift. Vidare skal nokre opplysningar gis om fleire personar eller av fleire arbeidsgivarar enn i dag. Dette gjeld opplysningar til Nav og SSB, der forslaget inneber at alle arbeidsgivarar samanhengande skal rapportere opplysningar for alle tilsette. I dag er rapporteringsplikta til Nav avgrensa til behov i samband med dei tilsette sine krav til ytningar, og for SSB blir det i dag innhenta opplysningar frå eit avgrensa utval på om lag 17 000 respondentar.

For å unngå at denne utvidinga av rapporteringsplikta blir ei auka belastning for arbeidsgivarane, føreset ordninga at opplysningane i all hovudsak blir levert elektronisk, og at dei produserast av lønssystem eller andre IT-system som arbeidsgivarane nyttar. For arbeidsgivarar som ikkje nyttar slike system,

blir det foreslått å gjere ein Internett-portal tilgjengeleg for rapportering, men det vil òg vere mogeleg å levere på papir i ein overgangsperiode.

Felles innhenting av opplysningar frå arbeidsgivarar til dei tre etatane føreset etablering av fellestener for å vareta heilskapen i ordninga. Skattedirektoratet vil bli ansvarleg for informasjon og rettleiing overfor arbeidsgivarar, og for forvaltning av ordninga.

Forslaget inneber ei felles innsamling av innrapporterte opplysningar og vedkjem difor forholdet til personvernet og personvernlovgivinga. Departementet har søkt å vareta dette på best mogeleg vis. Det blir foreslått å utvikle ei Internett-teneste som skal gi kvar inntektsmottakar oversyn over dei opplysningane som er innrapportert om inntektsmottakaren. Omsynet til personvernet tilseier òg at det blir regulert og avgrensa kven som skal ha tilgang til dei innsamla opplysningane. Departementet foreslår at skatteetaten, Nav og SSB får tilgang. Opplysningane skal berre brukast i samband med desse etatane sine lov-pålagte oppgåver, og etatane må ha heimel i lov for vidare handsaming av opplysningane.

Departementet foreslår at lova trer i kraft frå den tid Kongen bestemmer. Lova bør tre i kraft frå eit årsskifte, og tidlegaste tidspunkt for ikraftsetjing vil vere 1. januar 2015.

Ordninga vil ha konsekvensar for arbeidsgivarar, for dei berørde etatane og for mottakarar av lønn, pensjon mv. Ordninga blir venta å gi vesentleg samfunnsøkonomisk gevinst i form av redusert belastning for arbeidsgivarar ved at fleire rapporteringsordningar blir samordna og standardisert, auka effektivitet og betre oppgåveløysing i etatane og betre tenester frå det offentlege. Ansvar for systemutvikling, forvaltning og for fellestenestene for ordninga er lagde til skatteetaten.

Gjennomførte analysar anslår ei årleg innsparing for arbeidsgivarane på om lag 500 mill. kroner når ordninga er etablert og utprøvd. Den endelege utforminga av systemet vil kunne påverke den reelle innsparinga, men ordninga vil uansett gi store gevinstar for arbeidsgivarar. Arbeidsgivarar vil i innføringsåret ha ein ekstra kostnad ved å tilpasse seg den nye ordninga (tileigne seg kunnskap om nytt regelverk, tilpassing av eigne rutinar og tilpassing av system til den nye ordninga). Det leggjast derfor til grunn at arbeidsgivarane ikkje kan forvente ein netto gevinst av ordninga første driftsår.

For mottakarar av lønn, pensjon mv. vil ordninga innebere betre kontroll med at opplysningar om dei er korrekte, og behovet for å skaffe opplysningar til bruk overfor til dømes Nav blir redusert fordi oppdatert informasjon finst hos etatane. Vidare vil ordninga leggje grunnlag for auka omfang av «sjølvbetjeningsløysingar» og auka bruk av «digitalt førsteval» i lønsmottakarane sin kommunikasjon med etatane.

På arbeids- og velferdsområdet vil gevinstane særleg liggje i betre kvalitet på Aa-registeret og inntektsopplysningane som danner grunnlaget for fastsetjing av storleiken på sjukepengar, foreldrepengar m.m. Oppdaterte inntektsopplysningar er ein viktig føresetnad for å sikre rett yting til rett person og unngå feilutbetalingar. Nav utbetaler store korttidsytningar i løpet av eit år (91,3 mrd. kroner i 2011), og ein liten reduksjon av feilutbetalinga vil gi store utslag. Ordninga er også viktig for Nav for å sikre ei god og formålstenleg innføring av nye reglar for avkorting av uføretrygda, jf. den planlagde innføringa av uførereforma i 2015. Vidare er ordninga eit viktig element i samband med automatisering av saksbehandlinga.

For SSB blir ordninga forventa å gi rimelegare, hurtigare og meir presis datafangst. Dette vil gi moglegheiter for betre statistikk om lønn, sysselsetjing og nasjonalrekneskap, samt nye statistikkprodukt og betre analysar over korttidsutviklinga i norsk økonomi.

På skatteområdet (skatteetaten og dei kommunale skatteoppkrevjarane) blir ordninga forventa å gi betre grunnlag for arbeidsgivaravgift, forskotstrekk, likning og kontrollverksemd. Hyppigare rapportering vil gi meir oppdatert informasjon, betre kontrollgrunnlag og auka kvalitet på opplysningane. Dette vil bidra til eit riktigare skatteproveny.

Ordninga vil i hovudsak vidareføre dagens oppgåvefordeling på skatteområdet. Skatteoppkrevjarane står for rettleiing og kontroll av arbeidsgivarane på skatteområdet. Det året ordninga blir innført vil det vere behov for auka innsats til rettleiing av arbeidsgivarar og til handtering av avvik i samband med overgangen. Oppgåvene til skatteoppkrevjarane knytte til dagens mottak og behandling av terminoppgåver kvar annan månad og dei årlege lønns- og trekkoppgåver vil bortfalle. Etter innføringsperioden er det forventa eit årleg ressursbehov på arbeidsgivarområdet hos skatteoppkrevjar på omtrent same nivå som i dag, men med ein ressursbruk som blir fordelt jamnare over året enn i dag. Dette føreset eit høgt omfang av maskinell innlevering frå arbeidsgivar, og at planlagde rutinar og systemstønad fungerer godt.

Den nye ordninga inneber utviklingskostnader vurdert til ei samla kostnadsramme på 580 mill. kroner i perioden 2012–2015, inkludert ei usikkerhetsavsetning på 132 mill. kroner. Utviklinga vil i hovudsak skje i Skattedirektoratet, og kostnadene fordeler seg med 376 mill. kroner til skatteetaten, 60 mill. kroner til Nav og 12 mill. kroner til SSB I tillegg kjem usikkerhetsavsetninga. Dei samla årlege drifts- og forvaltningskostnadene for etaten ved ordninga vil frå og med 2016 vere på om lag 55 mill. kroner.

Lovforslaget inneber behov for vesentlege endringar i andre lover. Departementet understrekar at dei endringane som blir foreslått ikkje er ei uttømmende liste over dei endringane som er nødvendige, og det vil bli føreteke ein grundig gjennomgang av behov for lovendringar i anna lovgiving på eit seinare tidspunkt.

9.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre, slutter seg til regjeringens forslag til ny lov om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold med mer (a-opplysningsloven).

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre støtter arbeidet med en felles ordning for arbeidsgivers innrapportering av tilsettings- og inntektsforhold. Det er viktig at formålsparagrafen setter effektivitet for arbeidsgiver i fokus. Disse medlemmer tar derfor for gitt at man involverer arbeidsgiversiden aktivt i det videre arbeid og at man også vurderer endringer og justeringer i krav til hva som skal rapporteres slik at man får effekt av forenklingene på arbeidsgiversiden, ikke minst for de små bedriftene. Disse medlemmer vil også påpeke at erfaringene fra andre elektroniske rapporteringsprosjekter i offentlig regi, viser at dette ofte er langt mer komplisert enn man hadde regnet med. Det er viktig at systemene er godt utprøvd før de iverksettes i full skala.

Disse medlemmer ser behovet for å ha sanksjonsmuligheter ved brudd på, eller også for å framtinge, etterlevelse av rapporteringsplikt. Samtidig har regjeringen selv vist hvor vanskelig disse spørsmålene er ved at Justisdepartementet etter snart ti års saksbehandlingstid ikke har klart å fremme en sak for Stortinget der de følger opp NOU 2003:15 Fra bot til bedring med en helhetlig gjennomgang av området administrative sanksjoner. Stortinget avviste ved behandlingen av Ot.prp. nr. 80 (2000–2001) et ønske om innføring av administrative sanksjoner med den begrunnelse at forholdet til Grunnloven § 96 ikke var avklart.

Disse medlemmer er av den oppfatning at når Justisdepartementet ikke har klart å konkludere saken i løpet av snart 10 års saksbehandling, er dette et så uryddig og uklart farvann å bevege seg inn i at en beslutning om å innføre sanksjonsmuligheter må skje i tråd med signalene i NOU 2003:15 Fra bot til bedring og bør egentlig komme sammen med at Justisdepartementet har konkludert og de prinsipielle sidene ved saken er debattert og vedtatt av Stortinget.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen avvente innføring av sanksjonsordninger til etter at Stortinget har diskutert de overordnede problemstillinger knyttet til administrative sanksjoner som virkemiddel.»

10. Endring av tolloven – persontransportkbotasje

10.1 Sammendrag

Transportørar frå andre EØS-land kan på nærare vilkår ta på seg transportoppdrag mellom to plassar i Noreg, såkalla kabotasjekjøring. Dette gjeld både varetransport og persontransport. Tollova § 6-1 anna ledd opnar for midlertidig avgiftsfri innførsel av transportmiddel som vert nytta til kabotasjekjøring, men bare dersom transportmidlet vert nytta til varetransport. Det er ikkje grunnlag for å skilje mellom varetransport og persontransport i så høve, og eit slik skilje har heller ikkje blitt praktisert. Departementet foreslår å endre tollova § 6-1 anna ledd slik at varetransport og persontransport stilles likt med omsyn til kabotasjekjøring.

10.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

11. Oppretting av feil og klargjøring av lovtekst i tolloven

11.1 Sammendrag

Tollova 1966 hadde i § 69 føresegn om bruk av tilleggstoll mot «vareeier eller den som har hatt omsorg for varen eller representert ham overfor tollvesenet». Vilkåra var at han eller ho forsettleg eller aktlaust hadde brote tollova, og statskassen med det er eller kunne ha vore unndrege toll. Føresegna er ført vidare i tollova 2007 § 16-10, men subjektet for tilleggstollen blei ved lovrevisjonen endra frå «vareeier eller den som har hatt omsorg for varen eller representert han overfor tollvesenet» til «tollskyldner».

Endringa var meint som ei lovteknisk forenkling, og skulle ikkje innebere noka realitetsendring. I tida som har gått etter ikraftsetjinga av tollova 2007, har det likevel oppstått uklarleik kring spørsmålet om tollstyresmaktene kan ileggje tilleggstoll for deklarrantar som deklarerer feil, og tollvesenet oppdagar feilen før varen er ferdig fortolla. Tvilen er knytt til spørsmålet om kven som er tollskuldnar, og med det subjekt for tilleggstoll.

Føremålet med tollskuldnaromgrepet var å gi tollstyresmaktene muligheit til å krevje inn toll- og avgiftskravet frå fleire enn berre frå varemottakar ved innførselen. Lova skild mellom tollskuldnar ved fortolla og ufortolla vare. Departementet har kome til

at det ikkje er naturleg å operere med eit slikt skilje ved vurderinga knytt til tilleggstoll. En deklarasjonsfeil er den same uansett om han blir avdekt allereie under fortollingsprosessen eller seinare (ved ein etterkontroll). Ordninga med å ileggje tilleggstoll bør gjelde uansett når feilen blir avdekt.

For at det ikkje skal råde tvil om kven som kan bli ilagt tilleggstoll etter tollova § 16-10, foreslår departementet å fjerne tollskuldnaromgrepet frå føresegna om tilleggstoll. I staden blir omgrepet erstatta med «den som forsettlig eller uaktsomt har overtrådt» lova. Forslaget inneber også ei omrokking av dei andre orda i føresegna, men dette leder ikkje til noka realitetsendring. Departementet viser til forslag til endring av tollova § 16-10 første ledd.

Andre ledd blir overflødig saman med forslaget til ny formulering av første ledd. Ikkje berre aktivt uriktige opplysningar, men også manglande opplysningar vil vere brot på opplysningsplikta etter tollova med forskrifter, og rammast derfor av første ledd. For å unngå usikkerheit kring spørsmålet om skilnaden mellom første og andre ledd i § 16-10, foreslår departementet å oppheve andre ledd. Dette vil føre til ei tydelegare føresegn, men inneber ikkje noka realitetsendring. Departementet viser til forslag om oppheving av § 16-10 andre ledd.

11.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

12. Justering av overgangsreglene for pensjonsskatt

12.1 Sammendrag

Endringane i pensjonsskattereglane blei sett i kraft frå inntektsåret 2011. I forskrift 23. februar 2011 nr. 189 er det gitt overgangsreglar for inntektsåra 2011 til 2013. Reglane fasar inn det nye skatteinivået for nokre av dei gruppene som får auka skatt.

Fleire uførepensjonistar har fått berekna for lågt forskotstrekk for 2011. Årsaka er at overgangsreglane blei lagt inn feil i forskotssystemet. Desse skattytarane har difor fått ein høg restskatt i den førebelse skatteberekninga som vart sendt ut saman med sjølvmeldinga. Dette gjeld ektepar der den eine er uførepensjonist med for høg inntekt til å bli skattlagt etter regelen om skatteavgrensing, og den andre ikkje er pensjonist, og har inga eller låg inntekt.

Departementet tek sikte på å endre forskrifta slik at denne gruppa uførepensjonistar fell inn under overgangsreglane. Dei vil da få redusert den utlikna skatten, og ikkje få slike høge restskattar som går fram av den førebelse skatteberekninga. Endringa vil samla sett koste om lag 95 mill. kroner påløpt over perioden 2011–2013, med 50 mill. kroner i 2011, 30

mill. kroner i 2012 og 15 mill. kroner i 2013. Samstundes viser tal frå Skattedirektoratet at overgangsreglane samla sett har redusert forskotstrekk med om lag 265 mill. kroner i 2011. Dette er vesentleg lågare enn departementet sitt opphavlege anslag på 400 mill. kroner. Dei samla kostnadene knytte til overgangsreglane aukar difor truleg ikkje samanlikna med anslaget i Prop. 59 S (2010–2011).

12.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

13. Vurderinger av omvendt avgiftsplikt i bygge- og anleggsbransjen

13.1 Sammendrag

En arbeidsgruppe nedsatt av Skattedirektoratet etter oppdrag fra Finansdepartementet foreslo i utredning av 28. mars 2008 å innføre et system med omvendt avgiftsplikt i bygge- og anleggsbransjen. Begrunnelsen for forslaget var at omvendt avgiftsplikt kunne bidra til å redusere omfanget av merverdiavgiftsunndragelser i bransjen.

Forslaget om omvendt avgiftsplikt er omtalt i NOU 2009:4 Tiltak mot skatteunndragelser avsnitt 10.6.3.5. Forslaget ble der ikke vurdert nærmere, siden det har vært gjenstand for separat høring.

Etter merverdiavgiftsloven skal det beregnes og innbetales merverdiavgift for hvert ledd i omsetningskjeden. Det er de registrerte næringsdrivende selgerne som skal beregne og innbetale merverdiavgiften. Avgiftsakkumulasjon unngås ved at de registrerte næringsdrivende har rett til fradrag for inngående merverdiavgift. Merverdiavgiften blir dermed en endelig belastning først ved omsetning til kjøper som ikke har fradragsrett, normalt forbruker.

Departementet ser at omvendt avgiftsplikt kan bidra til å forhindre enkelte former for merverdiavgiftsunndragelser. Omvendt avgiftsplikt innebærer imidlertid et brudd med disse grunnleggende prinsipper i merverdiavgiftssystemet, ved at plikten til å beregne utgående avgift legges på kjøper og at innbetaling av avgift til staten kun skjer i siste ledd i omsetningskjeden. Nye unndragelsesformer kan da oppstå. Innføring av omvendt avgiftsplikt vil også påføre de næringsdrivende store administrative kostnader. Forslaget fikk da heller ikke bred støtte i høringsrunden. På denne bakgrunn vil ikke departementet foreslå å innføre et system med omvendt avgiftsplikt. Skatte- og avgiftsunndragelser i bygge- og anleggsbransjen bør møtes med andre tiltak enn å endre merverdiavgiftssystemet.

I proposisjonen redegjøres det nærmere for arbeidsgruppens rapport, høringsinstansenes merknader og departementets vurderinger.

Departementet har bedt Skattedirektoratet om å utrede ytterligere tiltak mot skatteunndragelser i bygge- og anleggsbransjen, og vil eventuelt komme tilbake til Stortinget med dette.

13.2 Komiteens merknader

Komiteen tar redegjørelsen til orientering.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre viser til den nedsatte arbeidsgruppen i Skattedirektoratet som har foreslått å innføre et system med omvendt avgiftsplikt i bygge- og anleggsbransjen. Begrunnelsen for forslaget var at omvendt avgiftsplikt kunne bidra til å redusere omfanget av merverdiavgiftsunndragelser i bransjen.

Omvendt avgiftsplikt innebærer at det er kjøper som skal oppkreve avgiften. Omvendt avgiftsplikt vil derfor kunne motvirke avgiftsunndragelser som består i at selgere ikke oppkrever, innberetter og betaler avgiften. Videre kan omvendt avgiftsplikt motvirke de tilfeller der beregning av avgift utelukkende skjer for å gi kjøper fradragsrett. Skattedirektoratet uttaler at erfaringer fra kontrollvirksomheten har vist at avgiftsunndragelser benyttes til svarte lønninger, og en omlegging kan bidra til at slike utbetalinger blir avskåret.

Sverige innførte omvendt avgiftsplikt i byggesektoren fra 1. juli 2007, og det svenske Skatteverket anslår at omvendt avgiftsplikt har hatt den effekt at beregning av utgående merverdiavgift i byggesektoren er økt med omtrent 700 mill. SEK i 2008. I rapporten fremkommer det at summen indikerer at omvendt avgiftsplikt har hatt en positiv virkning på unndragelsen av merverdiavgift i byggebransjen. Når det ikke skal beregnes avgift av bygge- eller anleggstjenester i omsetningsleddene før fakturering til byggherre, vil det heller ikke oppstå avgiftstap for selgeren som følge av kjøperens betalingsmislighold. Disse medlemmer peker på at omvendt avgiftsplikt derfor vil føre til at statens avgiftstap knyttet til tap på krav vil bli sterkt redusert for denne bransjen.

Disse medlemmer registrerer at departementet ser at omvendt avgiftsplikt kan bidra til å forhindre enkelte former for merverdiavgiftsunndragelser. Disse medlemmer er også oppmerksomme på at omvendt avgiftsplikt innebærer et brudd med de grunnleggende prinsipper i merverdiavgiftssystemet, ved at plikten til å beregne utgående avgift legges på kjøper og at innbetaling av avgift til staten kun skjer i siste ledd i omsetningskjeden. I det forslaget som arbeidsgruppen har konkludert med å anbefale, sier flere høringsinstanser at forslaget innebærer flere uavklarte avgrensningsspørsmål og at det vil gi store administrative utfordringer, særlig de første årene, og

at ordningen vil ramme de som driver lovlig virksomhet i dag.

Disse medlemmer viser til regjeringens handlingsplan mot økonomisk kriminalitet som skal intensivere kontrollvirksomheten nettopp mot bygge- og anleggsbransjen.

Disse medlemmer mener på denne bakgrunn at Finansdepartementet burde se på ulike modeller i samråd med næringslivet for å se om den kan finne en enklere løsning enn den arbeidsgruppen har foreslått. Et slikt forslag kunne bli sendt på høring slik at forslaget ble grundigere behandlet av regjeringen enn det den har lagt opp til i denne saken.

14. Midlertidig innførsel av anleggsmaskiner

14.1 Sammendrag

Merverdiavgiften oppkreves både ved innenlands omsetning og ved innførsel. Etter dagens regelverk er det generell merverdiavgiftsplikt ved innførsel av varer til Norge. Dette gjelder både for inn- og utlendinger, og også om importøren er registrert næringsdrivende med fradragsrett for denne innførselsmerverdiavgiften i sitt innenlandske avgiftsoppgjør.

For varer som skal gjenutføres, gir tolloven kapittel 6 enkelte tollfritak, som etter merverdiavgiftsloven § 7-2 annet ledd også leder til fritak for merverdiavgift ved innførselen. Dette gjelder bl.a. ved utlendingers midlertidige innførsel av visse typer utstyr for yrkesutøvelse på oppdrag her. For yrkesutstyr av større verdi, likevel ikke utstyr til anleggsarbeid mv., gis den utenlandske importøren fritak mot depositum eller annen sikkerhetsstillelse (for tilfelle av at vilkårene om gjenutførsel mv. ikke overholdes).

En innenlandsk, registrert næringsdrivende som midlertidig innfører anleggsmaskiner til bruk i Norge, omfattes ikke av fritakene i tolloven kapittel 6 og derigjennom i merverdiavgiftsloven § 7-2 annet ledd. Den næringsdrivende blir dermed belastet med innførselsmerverdiavgift ved grensepassering. Den næringsdrivende kan deretter trekke fra innførselsmerverdiavgiften i sin alminnelige, normalt tomånedlige, omsetningsoppgave for merverdiavgift som sendes skattekontoret. I tiden mellom innførselen og oppgjør av omsetningsoppgaven medfører denne avgiftsordningen et midlertidig utlegg (likviditetsulempe) for den innenlandske næringsdrivende. Ofte vil verdien av varen være så høy at 25 pst. inngående merverdiavgift på innførselen av denne overstiger utgående avgift av den næringsdrivendes omsetning i den aktuelle avgiftstermin. Da skal skattekontoret utbetale den overskytende, inngående

avgiften, men slik utbetaling vil kunne ta noen uker ekstra. Dette forlenger da likviditetsulempen.

Problemstillingen for denne gruppen næringsdrivende har vært tatt opp i ulike sammenhenger, bl.a. i drøftelsen av grensehindre. Likviditetsulempen er imidlertid ikke prinsipielt annerledes ved midlertidig enn ved varig innførsel. Også ved varig innførsel påløper avgiftsplikten med en gang, mens avlastningen i form av fradrag for inngående avgift i det innenlandske avgiftsoppgjøret får effekt på et senere tidspunkt.

Tollmyndighetene kan etter søknad innvilge rentefri tollkreditt for toll og avgifter til foretak som innfører varer. Det gis som hovedregel bare tollkreditt for et bestemt beløp, og kredittgrensen fastsettes ut fra kredittbehovet. Næringsdrivende med god kredittverdighet kan få innvilget en høy tollkredittgrense. Dette vil kunne dekke kredittbehovet som oppstår når den næringsdrivende skal midlertidig innføre anleggsmaskiner. Tollkreditt forfaller imidlertid til betaling den 18. i hver påfølgende måned, og dette vil oftest være før avgiftsoppgjøret for den aktuelle, innenlandske avgiftstermin finner sted. Tollkreditt begrenser dermed likviditetsulempen noe.

Ettersom avgiftsplikten i disse tilfellene er en tilsiktet følge av regelverket vil det heller ikke være adgang til å dispensere. Dispensasjon fra merverdiavgiftsplikt kan dessuten bare gis for enkelttilfeller. Dersom det skulle bli gitt dispensasjon for ett tilfelle, vil dette kunne medføre press om dispensasjon for andre likeartede tilfeller.

Stortinget ba i anmodningsvedtak nr. 358 av 26. mai 2005 regjeringen Bondevik II vurdere om et system med utsatt avregning ved innførsel kan forenkle merverdiavgiftssystemet for næringslivet og myndighetene. Et slikt system vil innebære at merverdiavgift som er påløpt ved innførselen, ikke skal betales når varen fortolles. I stedet tas avgiften med i omsetningsoppgaven som importørens utgående avgift. Dersom importøren er merverdiavgiftspliktig, er denne avgiften fradragsberettiget i importørens innenlandske merverdiavgiftsoppgjør. Dermed inntreffer fradragsretten samtidig med avgiftsplikten, slik at de to poster går opp i opp. Systemet vil innebære at merverdiavgift ikke faktisk innbetales til toll- og avgiftsetaten ved innførsel av merverdiavgiftspliktige næringsdrivende.

En intern arbeidsgruppe ble satt ned av Finansdepartementet for å vurdere spørsmålet. Arbeidsgruppen konkluderte med å tilrå at det ikke bør legges om til et system med utsatt avregning ved import. Hovedbegrunnelsen for dette var at en slik ordning vil medføre et likviditetstap for staten og stor fare for svindel. Departementet støttet denne vurderingen, se omtale i St.prp. nr. 1 (2007–2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak avsnitt 3.5.2. Finanskomiteens flertall,

unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, sluttet seg også til dette, se Budsjett-innst. S. nr. 1 (2007–2008) kapittel 4.8.3.6.2.

Departementet anser at de motforestillinger mot innføring av en generell ordning med utsatt avregning som er omtalt i St.prp. nr. 1 (2007–2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak, er relevante også i dag. Departementet vurderer imidlertid hva som eventuelt kan avhjelpe problemstillingen for innenlandske næringsdrivende ved midlertidig innførsel av anleggsmaskiner. Departementet er innstilt på å prøve å finne en ordning som både kan ta hensyn til næringsdrivendes behov og skatte- og avgiftstekniske hensyn.

Et annet system for midlertidig innførsel av varer enn hva vi har i Norge i dag, følger av Istanbul-konvensjonen vedlegg E. Etter dette systemet oppkreves ikke avgift på innførselstidspunktet, men avgift betales isteden på utførselstidspunktet. Norge har per i dag ikke tiltrådt denne konvensjonen. En eventuell implementering av Istanbul-konvensjonen vedlegg E krever nøye vurderinger. Dette gjelder særlig med hensyn til hvilke krav til sikkerhet for avgiftskravet som må stilles ved innførselen. Systemet etter Istanbul-konvensjonen vedlegg E bygger på et helt annet oppkrevingssystem enn i Norge, hvor innfordringshensyn er hovedbegrunnelsen for at innbetaling skal skje ved grensepassering. Disse hensynene må grundig vurderes. Departementet vil komme tilbake til saken når dette arbeidet er avsluttet.

14.2 Komiteens merknader

Komiteen tar redegjørelsen til orientering.

15. Den generelle kompensasjonsordningen for merverdiavgift

15.1 Sammendrag

Generelt om ordningen

Regjeringen Bondevik II innførte 1. januar 2004 en generell ordning for merverdiavgiftskompensasjon for kommunesektoren, se lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. Formålet med ordningen er å unngå at merverdiavgiften påvirker kommunenes valg mellom å produsere avgiftspliktige tjenester selv (uten avgift) eller å kjøpe tjenestene fra private aktører (med avgift). Ordningen er finansiert av kommunene ved at de statlige overføringene ble redusert tilsvarende omfanget av ordningen da den ble innført. Ordningen er dermed ingen støtteordning for kommunene.

Den generelle kompensasjonsordningen erstattet en begrenset kompensasjonsordning som ble innført i 1995, se Ot.prp. nr. 1 (2003–2004) Skatte- og

avgiftsopplegget 2004 – lovendringer. Et ekspertutvalg anbefalte i 2003 å innføre en generell kompensasjonsordning utenfor merverdiavgiftssystemet, se NOU 2003:3 Merverdiavgiften og kommunene. Det ble vist til at en generell kompensasjonsordning sikrer avgiftsmessig nøytralitet mellom kommunal egenproduksjon og privat tjenesteproduksjon. I tillegg er en generell ordning enklere å administrere. Den begrensede kompensasjonsordningen omfattet kun enkelte tjenesteområder, og medførte dermed betydelige avgrensingsproblemer når det gjaldt hvilke tjenester og subjekter som var omfattet. Dagens generelle kompensasjonsordning omfatter i utgangspunktet alle varer og tjenester.

For å unngå at kompensasjonsordningen for kommunesektoren medfører nye konkurransevriddinger er også enkelte private aktører omfattet av ordningen. Ordningen omfatter private og ideelle virksomheter som produserer helse-, sosial- eller undervisningstjenester som kommunen eller fylkeskommunen er pålagt å utføre ved lov, jf. kompensasjonsloven § 2 første ledd bokstav c. For private og ideelle virksomheter er ordningen avgrenset til slike lovpålagte oppgaver siden dette er tjenester som er innenfor kommunesektorens kjernevirksomhet og hvor kompensasjonsordningen eventuelt kunne medføre nye konkurransevriddinger. En generell kompensasjonsordning som omfattet alle private og ideelle virksomheter som utfører lovpålagte oppgaver, ville bli meget omfattende og ha lengre rekkevidde enn det som er formålet med ordningen. Ut fra hensynet til finansiering og administrasjon av ordningen, samt usikkerhet knyttet til omfanget av nye konkurransevriddinger, var det nødvendig å begrense hvilke private og ideelle virksomheter som skulle være kompensasjonsberettiget. Stortinget sluttet seg til dette, jf. Innst. O. nr. 20 (2003–2004) avsnitt 20.2.2.

For å få kompensert merverdiavgift må det sendes oppgave til skattekontoret. Det er et krav at revisor har attestert for at virksomheten er omfattet av kompensasjonsordningen og at oppgitt beløp er kompensasjonsberettiget. Dette er en forenkling sammenlignet med den tidligere kompensasjonsordningen hvor de private og ideelle virksomhetene måtte sende kompensasjonskrav til den kommune eller fylkeskommune de var hjemmehørende i, vedlagt opplysninger om hvordan virksomheten var finansiert samt en oppstilling over alle fakturaer med spesifisering av merverdiavgiftsbeløpene knyttet til de forskjellige tjenesteområdene. Kommunene og fylkeskommunene sendte deretter de private og ideelle virksomhetenes kompensasjonskrav til skattekontoret.

Den generelle kompensasjonsordningen ble evaluert etter at den hadde virket i to år, se St.prp. nr. 1 (2006–2007) avsnitt 3.2.1.

Fra 1. januar 2008 ble det innført en begrensning i kompensasjonsordningen som gjør at kommunesektoren ikke får kompensasjon når den driver økonomisk aktivitet i konkurranse med private aktører på områder som er unntatt merverdiavgift, se kompensasjonsloven § 4 annet ledd nr. 4 og Ot.prp. nr. 1 (2007–2008) Skatte- og avgiftsopplegget 2008 – lovendringer kapittel 32. Bakgrunnen for denne begrensningen var at ESA i vedtak 3. mai 2007 fant at kompensasjonsordningen kan gi opphav til forskjellsbehandling når kommunene på nevnte områder driver slik aktivitet, og at deler av ordningen dermed rammes av EØS-avtalens forbud mot offentlig støtte. Som følge av ESAs vedtak ble det gjennomført en prosess for å få ulovlig støtte tilbakebetalt fra støtemottakerne, se St.prp. nr. 1 (2008–2009) Skatte-, avgifts- og tollvedtak, kapittel 3.2.3.

BEHOV FOR ENKELTE ENDRINGER I ORDNINGEN

For å gjøre kompensasjonsregelverket klarere og mer brukervennlig er det behov for å vurdere enkelte presiseringer og eventuelle endringer i den generelle kompensasjonsordningen. Nedenfor gjøres det kort rede for på hvilke områder det kan være aktuelt å foreslå endringer.

Som nevnt ovenfor omfatter kompensasjonsordningen de private og ideelle virksomheter som produserer helse-, sosial- eller undervisningstjenester som kommunen eller fylkeskommunen er pålagt å utføre ved lov, jf. kompensasjonsloven § 2 første ledd bokstav c. Departementet har i sin fortolkning av denne bestemmelsen lagt til grunn at kravet om at den aktuelle tjenesten «er pålagt å utføre ved lov» innebærer at det for en privat virksomhet ikke er tilstrekkelig for å oppnå kompensasjon at kommunen eller fylkeskommunen har en plikt til å yte tjenesten. For å være omfattet av kompensasjonsordningen har departementet lagt til grunn at det også må foreligge en tilsvarende rett for tjenestemottaker. Departementet vil vurdere om kompensasjonsloven bør presiseres på dette punktet. Departementet vil i denne forbindelse også vurdere utformingen av regelverket nærmere når det gjelder private virksomheters rett til kompensasjon ved oppføring av omsorgsboliger mv. På dette området pågår det rettsprosesser, og det er derfor behov for å klargjøre grensene for rett til kompensasjon.

Departementet vil også vurdere kommunens frist for innsendelse av kompensasjonskrav. Fristen for kommunene til å sende inn kompensasjonsoppgave ble noe forlenget fra 1. januar 2005, se Ot.prp. nr. 1 (2004–2005) kapittel 31. Kommunene har imidlertid også i dag en kortere frist for å sende krav om kompensasjon til skattekontoret enn de private virksom-

hetene som omfattes av ordningen, se kompensasjonsloven § 10. Departementet vil også gå gjennom de krav som stilles til dokumentasjon for kompensasjonskravet. Det følger av kompensasjonsloven § 8 at grunnlaget for kompensasjonskravet skal kontrolleres og attesteres av revisor. Revisor skal bl.a. kontrollere at enheten er omfattet av kompensasjonsregelverket og at det oppgitte beløp er kompensasjonsberettiget, se forskrift 12. desember 2003 om kompensasjon av merverdiavgift til kommuner, fylkeskommuner mv. § 4.

Departementet vil vurdere disse spørsmålene nærmere og tar sikte på å komme tilbake med konkrete lovforslag på et senere tidspunkt, etter at saken har vært på høring.

15.2 Komiteens merknader

Komiteen tar redegjørelsen til orientering.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til at regjeringen i revidert nasjonalbudsjett 2012 varsler at den vil foreta presiseringer og ev. avgrensninger i lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. Flertallet ser positivt på et arbeid med sikte på eventuelt å klargjøre kompensasjonsregelverket, slik at det framstår mest mulig brukervennlig. En viktig premiss for dette arbeidet må imidlertid være at det ved eventuell klargjøring av private og ideelle virksomheters rett til kompensasjon, tas utgangspunkt i kompensasjonsordningens formål. Det må også vektlegges at det er for å unngå nye konkurransevridninger at ordningen også omfatter enkelte private og ideelle virksomheter. Ved vurderingen av presiserende bestemmelser må derfor også hensynet til likebehandling vurderes.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at vi har en lang og god tradisjon for samarbeid mellom det offentlige og private og ideelle aktører, for å løse viktige oppgaver i samfunnet, ikke minst på helse- og velferdsområdet. Disse medlemmer mener likebehandling og rom for private og ideelle aktører er en styrke i det norske samfunnet, som må videreutvikles. Disse medlemmer mener endringer i lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. ikke må svekke muligheten for private og frivillige organisasjoner til å bistå med å utføre tjenester der det offentlige er bestiller.

16. Andre forslag og merknader fra komiteen

16.1 Innledning

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet betrakter revidert nasjonalbudsjett som en teknisk revisjon, som skal ta høyde for nye forhold etter vedtatt statsbudsjett. Disse medlemmer må akseptere at flertallet på Stortinget stemte ned Fremskrittspartiets alternative budsjett for 2012, og at revidert budsjett ikke er arenaen for omkamper. Disse medlemmer viser i den forbindelse til merknad i Innst. 375 S (2011–2012) punkt 3.2.

16.2 Skatt

16.2.1 Boligsparing for ungdom (BSU)

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener det er viktig å stimulere ungdom til å spare egenkapital for kjøp av egen bolig. En sterkere egenkapital ved boligkjøp gir boligkjøpere større trygghet for sin investering samt større fleksibilitet i markedet. BSU-ordningen er et svært målrettet virkemiddel, og disse medlemmer mener ordningen bør styrkes kraftig. Disse medlemmer foreslår å heve øvre grense på totalt sparebeløp til 300 000 kroner, heve årlig maksimalt sparebeløp til 25 000 kroner og øke skattebegunstigelsen til 28 pst.

Disse medlemmer merker seg at Finanstilsynet har strammet inn retningslinjene for boliglån ytterligere og at egenkapitalkravet ved boligkjøp nå anbefales å være 15 pst. Bolig er nordmenns viktigste spareobjekt, og høye boligpriser kombinert med høye egenkapitalkrav kan stenge store grupper, deriblant svært mange unge, ute av markedet. Disse medlemmer er bekymret for utviklingen, men merker seg at utviklingen ikke ser ut til å bekymre regjeringen.

Disse medlemmer viser også til representantforslag om forbedring av ordningen med boligsparing for ungdom (BSU), Dokument 8:1 S (2011–2012).

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-10 andre ledd første punktum skal lyde:

Skattefradrag for boligsparing gis med 28 pst. av innbetalt sparebeløp.

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 300 000 kroner. For ektefeller som lignes under ett for begge samlede formue og inntekt, gjelder beløpsgrensen i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignes særskilt.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2012.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til forslag fremmet i partiets alternative statsbudsjett for 2012, hvor Fremskrittspartiet foreslo å heve øvre grense på totalt sparebeløp til 300 000 kroner, heve årlig maksimalt sparebeløp til 25 000 kroner og øke skattebegunstigelsen til 28 pst. Disse medlemmer anser revidert budsjett som en teknisk revisjon som skal ta høyde for uforutsette endringer i rammebetingelsene, og tar derfor ikke slike omkamper nå.

16.2.2 Individuell pensjonssparing

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til at ordningen med individuell pensjonssparing under de rød-grønne er redusert til et årlig sparebeløp på 15 000 kroner. Disse medlemmer vil reversere innstrammingene og øke beløpet tilbake til nivået som var under regjeringen Bondevik II. Det er viktig å stimulere privat sparing til egen pensjon ved siden av folketrygdens ordninger og pensjoner i arbeidsforhold. Disse medlemmer vil derfor øke det årlige sparebeløp til 40 000 kroner, samtidig som det innføres en symmetrisk beskatning av innskudd i sparingen og utbetalinger fra pensjonen.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«I

I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1-3 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Samlet årlig innbetaling av innskudd, premie og vederlag for administrasjon av pensjonsavtalen, herunder vederlag for forvaltning av årets innskudd og premie, kan for hver person ikke overstige 40 000 kroner.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-47 første ledd bokstav c annet punktum skal lyde:

Samlet fradrag kan ikke overstige 40 000 kroner.

III

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. januar 2012.

Endringen under II trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2012.»

16.2.3 Saldoavskrivning

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Venstre viser til at skatteinntektene fra næringsaktivitet har vært til dels betydelig høyere enn regjeringen forutså da budsjettet ble vedtatt. Disse medlemmer mener det da er både fornuftig og naturlig at næringslivet får noen av disse pengene tilbake gjennom konkurransefremmende skattelettelser. Disse medlemmer mener det er viktig å gi norsk næringsvirksomhet rammebetingelser som er på linje med våre naboland. Disse medlemmer foreslår derfor å øke avskrivningssatsene for saldogruppe d. fra 20 pst. til 25 pst.

Disse medlemmer viser til bevilgningsforslag i innstillingen til revidert nasjonalbudsjett 2012 og fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 pst.

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. januar 2012.»

Komiteens medlemmer fra Høyre er bekymret over at kostnadsveksten i Norge medfører at konkurranseutsatt virksomhet står i fare for å bli utkonkurrert eller å måtte flytte virksomheten ut av Norge. Disse medlemmer ser også med bekymring på at produktivitsveksten i Norge ikke utvikler seg i tråd med forventningene. Disse medlemmer vil understreke at økt produktivitet er en viktig forutsetning for at konkurranseutsatte virksomheter skal kunne leve og videreutvikles med lønnskostnader som er vesentlig høyere enn i andre land. Disse medlemmer ser det som sentralt å stimulere til

økte investeringer og foreslår derfor 10 pst. startavskrivning for saldogruppe d.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 14-43 fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d og som er ervervet etter 30. juni 2012, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt etter 30. juni 2012, jf. § 14-40 tredje ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2012.»

Komiteens medlem fra Venstre viser til forslaget ovenfor om å øke avskrivningssatsen i saldogruppe d til 25 pst. over. Dette medlem vil samtidig innføre en ordning med en ekstra avskrivningssats på 5 pst. for samme saldogruppe under forutsetning at investeringen har en påvist miljøeffekt og/eller medfører økt energieffektivisering.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

Skatteloven § 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel omfattet av første ledd som har påviselig miljø- og klimamessig effekt, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første eller annet ledd, avskrives med inntil 5 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder for påkostning på driftsmiddel som nevnt, jf. § 14-40 tredje ledd. Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av dette ledd, herunder om kravet til påviselig miljø- og klimamessig effekt.

II

Endringene under punkt I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2012.»

16.2.4 Grunnrenteskatt

Komiteens medlemmer fra Høyre peker på at småskala vannkraftverk representerer et betydelig potensial for ny fornybar kraftproduksjon i

Norge. Disse medlemmer har merket seg at NVE anslår et potensial på landsplan på 25 TWh ny kraftproduksjon fra småkraftverk. Dette utgjør mer enn 20 pst. av dagens kraftproduksjon i et normalår, og dekker mer enn 80 pst. av strømforbruket til norske husholdninger. Det gir investeringer i distriktene for om lag 80 mrd. kroner. Dette vil ha betydning for flere tusen gårdsbruk og rettighetshavere, i tillegg til leverandørindustri og annet næringsliv.

Disse medlemmer viser til at klimautfordringen krever en overgang fra fossile til fornybare energikilder.

Disse medlemmer viser til at i tillegg til en styrking av forsyningssikkerheten og økt mulighet for å forsyne Europa med fornybar, utslippsfri elektrisk kraft, kan inntekter fra salg av kraft fra småkraftverk på deres eiendom gi en viktig inntekt for gårdbrukerne og andre grunneiere. Dette kan innebære viktige alternative inntektskilder eller tilleggsinntekter i landbruket.

Disse medlemmer peker på at bygging av småkraftverk kan gi en kraftig økning i investeringene i distriktene. Det vil danne grunnlag for økt optimisme og økt sysselsetting i distriktene, både direkte og indirekte gjennom at underleverandører etc. også gjerne befinner seg i distriktene. Bygging av småkraftverk innebærer at verdier bygges for fremtidige generasjoner og gir grunnlag for næringsdrift og bosetting i distriktene.

Disse medlemmer viser til at det i dag betales full grunnrenteskatt for alle kraftverk med påstemplet merkeytelse på over 5 500 kVA, noe som tilsvarer om lag 5 MW produksjonseffekt, mens det for kraftverk under denne grensen ikke betales noen grunnrenteskatt. Disse medlemmer peker på at denne grensen gjør at det blir lønnsomt å tilpasse småkraftverk slik at de kommer under 5 MW installert effekt, selv om det hadde vært teknisk mulig med et noe større kraftverk. Disse medlemmer peker på at en dobling av grensen fra 5 500 kVA til 11 000 kVA vil innebære at alle kraftverk som defineres som småkraftverk, slipper grunnrenteskatt. Det vil innebære at en vesentlig skattemessig barriere mot å utnytte det potensialet for økt fornybar kraftproduksjon som ligger i småkraftverk, vil fjernes. I tillegg vil en slik endring medføre at inntektsgrunnlaget for grunneierne fra småkraftverk vil øke.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 18-3 tiende ledd skal lyde:

10) Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merke-

ytelse under 11 000 kVA, fastsettes ikke grunnrenteinntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

16.2.5 Fradragsrammen for gaver til frivillige organisasjoner

Komiteens medlem fra Venstre viser til at statsministeren under rosemarkeringen i Oslo sa at det beste svaret på terroren 22. juli vil være at folk engasjerer seg i politikk og frivillige lag og organisasjoner. Det er dette medlem enig i. Frivillige og ideelle organisasjoner bygger tillit mellom mennesker på en måte som styrker demokratiet og mobiliserer individuell skaperkraft og omsorg. Det sivile samfunn representerer en selvstendig pilar i samfunnet, ved siden av stat og marked.

Dette medlem viser til at fradraget for gaver til frivillige organisasjoner er en måte å sikre finansieringen av frivilligheten på, noe som utvilsomt har utløst vekst i gavene til disse organisasjonene. Dette medlem mener at det er langt bedre å la de frivillige få beholde mer midler selv, i stedet for å være avhengig av statlige overføringer. Dette medlem foreslår derfor at fradragsrammen økes til 20 000 kroner.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 20 000 kroner årlig.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2012.»

16.2.6 Fribeløp ved kjøp av aksjer i egen bedrift

Komiteens medlem fra Venstre mener det er viktig at flest mulig skal kunne påvirke sin egen situasjon gjennom representasjon og demokratisk deltagelse. Medbestemmelse er også viktig når det gjelder eierskap i egen arbeidsplass, slik at man ikke bare er medarbeider, men også utvikler eierskap. Dette medlem viser til at slike ordninger er svært utbredt i mange andre land, og at resultatene der entydig viser økt produktivitet og dermed økt konkurransekraft.

Dette medlem mener at et viktig incitament til medeierskap vil være skattestimulans ved kjøp av aksjer i egen bedrift, og vil heve fribeløpet til 10 000 kroner.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fordelen settes til differansen mellom den verdien som kan oppnås ved reelt salg av aksjen, redusert med 20 pst., og det den ansatte betaler for aksjen. Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 10 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2012.»

16.2.7 Fradrag for fagforeningskontingent

Komiteens medlem fra Venstre viser til at skattefradraget for fagforeningskontingent under den rød-grønne regjeringen har økt betydelig mer enn andre fradrags- og beløpsgrenser i skatteloven. Dette innebærer en uakseptabel forskjellsbehandling av skattytere, og dette medlem vil derfor redusere fradraget til det nivået det var på i forbindelse med regjeringen Bondevik IIs siste statsbudsjettforslag, 1 800 kroner pr. år.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag kan samlet gis med inntil 1 800 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt for bare en del av året.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2012.»

16.2.8 Skattefunn

Komiteens medlem fra Venstre mener at kunnskapsutvikling, herunder forsknings- og teknologiutvikling, er blant de viktigste drivkreftene for økonomisk utvikling. Å styrke bedriftenes konkur-

ransekraft er av stor betydning for å sikre fremtidig velferd gjennom økonomisk vekst, spesielt når Norge er på vei inn i en tid med enda tydeligere kunnskaps- og tjenesteøkonomi og i en tid hvor mange bedrifter må omstilles og utvikle nye produkter for å overleve.

Dette medlem ønsker å styrke Skattefunn-ordningen utover regjeringens forslag og ønsker å øke grensen for egenutført FoU til 8 mill. kroner og eksternt FoU til 12 mill. kroner, fjerne regelen om maksimal timesats på 500 kroner og fjerne regler om at kostnader ved personale og indirekte kostnader for antall timer for egne ansatte begrenset til maksimalt 1 850 timer pr. år, samt å etablere en ordning som indeksregulerer beløpene for hhv. egenutført og innkjøpt FoU i Skattefunn-ordningen hvert år.

Dette medlem ønsker et politisk skifte i skattepolitikken; et grønt skattesifte hvor beskatningen vris fra skatt på arbeid til skatt på forbruk og miljøskadelig adferd. Med Venstres skattepolitikk blir det mer lønnsomt å arbeide og investere i norske bedrifter og arbeidsplasser, og mindre lønnsomt med forbruk og forurensning. En slik grønn skattepolitikk er derfor både framtidsrettet, bra for miljøet og bra for næringslivet. Ifølge svar på spørsmål fra Venstre, anslår departementet i samarbeid med Norges forskningsråd at om lag 10 pst. av utgiftene til Skattefunn kan relateres til miljø, klima og energieffektivisering. Dette medlem ønsker å styrke denne innsatsen og vil innføre et ekstra tilleggskriterium i Skattefunn hvor det gis adgang til å utgiftsføre ytterligere 2 mill. kroner utover det som er angitt i § 16-40 annet ledd bokstav a og 4 mill. kroner utover det som er angitt i § 16-40 annet ledd bokstav b for FoU knyttet til klima, miljø og energieffektivisering.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd bokstav a og b skal lyde:

- (2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:
- Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
 - Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 12 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 12 mill. kroner i inntektsåret.

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- c. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt vedrørende klima, miljø eller energieffektivisering begrenset til 10 mill. kroner, eller 14 mill. kroner for tilsvarende prosjekt utført av forskningsinstitusjon godkjent av Norges forskningsråd. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter denne bestemmelse skal ikke overstige 14 mill. kroner i inntektsåret.

§ 16-40 annet ledd ny bokstav d skal lyde:

- d. Kostnadsrammene i bokstav a, b og c skal oppreguleres årlig i henhold til konsumprisindeksen.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2012.»

16.2.9 Forskuddsskatt for selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlem fra Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Dette medlem ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at det i Venstres alternative statsbudsjett for 2012 derfor er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetingelsene for disse bedres. Det gjelder både skatteforslag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordninger over statsbudsjettets utgiftsside.

Dette medlem viser videre til en høringsuttalelse som Facebook-gruppen «Selvstendige arbeidere krever like rettigheter» overleverte Nærings- og handelsdepartementet 17. september 2011 angående rapporten «Prosesskartlegging av bedriftsetablering». Her framgår det at svært mange selvstendig næringsdrivende opplever dagens regelverk knyttet til forskuddsskatt som et stort problem. Ved dagens regelverk må skatt innbetales før pengene fysisk er tjent, basert på antatt/historisk inntektsnivå. Overholdes ikke denne innbetalingen, kan skatteoppkrever utstede såkalt framskyndet forfall av etterfølgende terminer av forskuddsskatt, dvs. at det kreves inn skatt for hele inntektsåret selv om det «bare» er forfall for første termin som misligholdes.

Dette er en praksis dette medlem er sterkt skeptisk til. Dette medlem mener at selvstendig næringsdrivende må likebehandles med ordinære arbeidstakere også på dette området, slik at skatt inn-

betales etter hvert som inntekt opptjenes, og at ordningen med såkalt framskyndet forfall avvikles.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

Skattebetalingsloven § 10-20 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke forskuddsskatt for personlige skattytere.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2012.»

16.3 Arveavgift

16.3.1 Avvikling av arveavgiften

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til de mange utfordringer som arveavgiften gir for små og mellomstore bedrifter. Disse medlemmer viser til at dette er avgift på aktiva som tidligere har vært fullt ut beskattet gjennom flere generasjoner, enten det er næringsbygg, hytter, biler eller løsøre, kontanter og verdipapirer. Disse medlemmer mener på prinsipielt grunnlag det er feil å beskatte eierandeler til døde mennesker en gang til. I tillegg fører arveavgiften med seg unødige byråkrati i forbindelse med arveplanlegging, juridisk bistand samt arbeid for allerede travle ligningsansatte. Disse medlemmer ønsker å forenkle arveoppgjørene og ønsker derfor å fjerne arveavgiften for både næringslivet og for privatpersoner.

Disse medlemmer vil avskaffe arveavgiften i sin helhet fra 1. juli 2012, og fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Denne loven trer i kraft straks og med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. andre til sjette ledd, ansees ervervet av arve- og gavemottaker 1. juli 2012 eller senere.

Hvis ikke annet følger av arvelaters eller givers bestemmelse eller av reglene i femte og sjette ledd, ansees rådigheten ervervet slik:

- Over arvemidler som ikke har vært under offentlig skifte: ved arvelaters død.
- Over midler som har vært behandlet av tingret-

ten: når de utloddet eller utleveres uten utlodning eller boet tilbakeleveres, med mindre et høyere avgiftsgrunnlag har vært lagt til grunn ved tidligere avgiftsfastsettelse, jf. bokstav a, og fristen for å påklage den tidligere verdsettelse er utløpet ved åpningen av offentlig skifte, jf. §§ 35 og 37.

- c) Over forsvunnet persons midler som ikke undergis offentlig skifte: når dødsformodningsdagen er endelig fastsatt i henhold til lov om forsvunne personer mv. av 23. mars 1961 § 8, jf. samme lovs §§ 1 og 12.
- d) Over gavemidler: når gaven i henhold til § 2 tredje ledd ansees ytet.

Bestemmelsene under a–d foran medfører ikke at rådigheten ansees ervervet så lenge gjenlevende ektefelle beholder midlene i uskiftet bo i henhold til lov, testament eller samtykke fra førstavedes arvinger.

Ved fastsettelsen av tiden for rådighetservervet sees det bort fra arvelaters eller givers bestemmelse om at midlene skal behandles som umyndiges midler eller være undergitt lignende rådighetsinnskrenkning.

Rådigheten over midler som består i inntektsnyttelse (livrente, løpende kapitalavkastning, bruksrett, grunnavgift mv.), ansees i sin helhet å være ervervet ved første termins forfall eller ved bruksrettens inntrøden. Når det er forbundet med særlige vansker å fastsette kapitalverdien av inntektsnyttelsen, og når avgiftsmyndigheten finner det hensiktsmessig av andre grunner, kan rådigheten ansees ervervet etter-skuddsvis for hvert enkelt års verdi av inntektsnyttelsen.

Ved erverv av livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, og av andre midler hvis vesentlige verdi er avhengig av en betingelse, ansees rådigheten over midlene ikke ervervet før betingelsen er inntrødt. Rådigheten over livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, ansees heller ikke å være ervervet, så lenge det er uvisst hvilken form eller størrelse selskapets ytelse vil få.»

16.3.2 Herreløs arv

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til ordninger som finnes i flere land om at såkalt «herreløs arv» tilfaller ideelle og samfunnsnyttige organisasjoner, og fremmer forslag om at dette skal gjelde også i Norge.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endring:

§ 4 femte ledd skal lyde:

Arv og gave som nevnt i § 2 første ledd bokstav b) og § 2 annet ledd, til juridisk person med allmennyttig formål er unntatt fra avgiftsplikt. Det samme gjelder arv etter arveloven § 46. Utdeling av midler fra institusjon eller organisasjon som har mottatt avgiftsfri arv eller gave etter reglene i dette ledd til noen som er fortrinnsberettiget på grunn av slekt-skap, regnes som arv eller gave direkte fra giveren eller arvelateren. Avgiftsfrihet etter dette ledd gis ikke hvis giver eller arvelater har gitt bestemmelse om bruk av arve- eller gavemidlene som ikke faller inn under et allmennyttig formål. Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av reglene i dette ledd, herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap og revisjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 4 gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. juli 2012 eller senere.»

16.4 Merverdiavgift

16.4.1 Merverdiavgift for elbiler

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til et politisk ønske om å konvertere bilparken i mer miljøvennlig retning, samt at flere skal kjøpe og bruke elbiler. Disse medlemmer mener at utviklingen går for tregt og ønsker derfor å legge forholdene til rette for at det skal bli enda billigere å bruke elbiler.

Disse medlemmer foreslår at det innføres fritak for merverdiavgift for leasing av elbiler og batterier til elbiler, samt for batteriskift i elbiler, både for privat bruk og for bruk som firmabil, og viser til bevilgningsforslag i Innst. 375 S (2011–2012).

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 6-6 første ledd skal lyde:

(1) Omsetning og utleie i yrkesmessig utleievirk-somhet, herunder leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til fremdrift, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om engangsavgift § 5 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtra-fikkloven.

II

§ 6-6 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Utleie, herunder leasing av batterier til kjøretøy som omfattes av første ledd, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket omfatter også tjenester som leveres som ledd i utleien.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

III

Endringsloven trer i kraft 1. juli 2012.»

16.4.2 Merverdiavgift på frukt, grønt og sukkerholdig drikke

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres hovedmål om et skatte- og avgiftssystem som innebærer mer skatt på forbruk og helse- og miljøskadelig adferd og mindre skatt på arbeid og investeringer i næringsliv og arbeidsplasser. Som et ledd i en slik miljømessig omstilling av skattesystemet hvor det både skal lønne seg å arbeide, investere og eie i norske arbeidsplasser og norsk næringsliv og samtidig å legge om adferd i mer miljøvennlig retning og stimulere til sunnere kosthold/livsstil, foreslår dette medlem en omlegging av merverdiavgiftssystemet kombinert med høyere tobakksavgifter. Konkret foreslår dette medlem at det ikke blir merverdiavgift på frukt og grønt (0 pst.), mens det blir full merverdiavgiftssats (25 pst.) på brus og sterkt sukkerholdig drikke, og at den generelle matmomsen økes med 1 prosentpoeng utover regjeringens forslag, alt gjeldende fra 1. juli 2012

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5-2 skal lyde:

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler. Det skal likevel beregnes merverdiavgift med alminnelig sats for næringsmidler som omsettes som en del av en serveringstjeneste. Det samme gjelder ved omsetning, uttak og innførsel av brus og sterkt sukkerholdige drikkevarer.

(2) Som næringsmiddel anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker.

(3) Som næringsmiddel anses ikke legemidler, tobakkvarer, alkoholholdige drikkevarer og vann fra vannverk.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med næringsmidler, serveringstjenester, brus og sukkerholdige drikkevarer og omsetning av næringsmidler.

II

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Frukt og grønnsaker

Omsetning av frukt og grønnsaker er fritatt for merverdiavgift.

III

§ 7-1 skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, §§ 6-1 til 6-3, § 6-6 første ledd, § 6-15 og § 6-16 a.

IV

Endringene under I, II og III trer i kraft 1. juli 2012.»

16.4.3 Merverdiavgift på aviser

Komiteens medlem fra Venstre viser til at Stortinget flere ganger har behandlet forslag om å likebehandle papiraviser med elektroniske aviser i mva-systemet, gjennom fritak for mva. for begge deler. Dette medlem viser videre til at mediestøttevalget (NOU 2010:14) også foreslo en slik likebehandling, men med den forskjell at begge deler ble ilagt såkalt lav mva-sats. Dette medlem deler den oppfatning at dette er et rimelig og fornuftig forslag og i tråd med tiden da det innholdsmessig er små skiller mellom papiraviser og nær identiske elektroniske utgaver. Dette medlem viser bl.a. til at også mediebedriftens landsforbund nå har åpnet for en slik løsning.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5-1 annet ledd skal lyde:

(2) Loven §§ 5-2 til 5-12 gjelder i den utstrekning det følger av Stortingets vedtak om merverdiavgift at det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats.

Ny § 5-12 skal lyde:

§ 5-12 Aviser

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av aviser

som er trykt på papir og som utkommer regelmessig med minst ett nummer ukentlig. Fritaket gjelder tilsvarende for aviser omsatt som elektroniske tjenester.

§ 6-1 oppheves.

§ 7-1 skal lyde:

§ 7-1 Varer som er fritatt eller unntatt ved omsetning i merverdiavgiftsområdet

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, § 6-2, § 6-3, § 6-6 første ledd og § 6-15.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. juli 2012.»

16.4.4 Merverdiavgiftsregistrering for frivillige organisasjoner

Komiteens medlem fra Venstre ønsker å styrke frivillige organisasjoner på en rekke områder. Som et ledd i en slik målrettet styrking vil dette medlem heve registreringsgrensen for allmennytige og veldedige organisasjoner for registrering i merverdiavgiftsregisteret. I dag er beløpsgrensen for disse 140 000 kroner i avgiftspliktig omsetning i en 12-månedersperiode. Dette medlem vil heve denne grensen til 500 000 kroner.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 2-1 første ledd annet punktum skal lyde:

For veldedige og allmenntilretteleggende institusjoner og organisasjoner er beløpsgrensen 500 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. juli 2012.»

16.5 Arbeidsgiveravgift

16.5.1 Halv arbeidsgiveravgift for nystartede bedrifter

Komiteens medlem fra Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Dette medlem ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag.

Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at det i Venstres alternative statsbudsjett for 2012 derfor er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetingelsene for disse bedres. Det gjelder både skatteforslag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordninger over statsbudsjettets utgiftside.

Venstre gjennomførte høsten 2010 nær 1 000 bedriftsbesøk. Tilbakemeldingene fra bedriftsledere og ansatte er at det er spesielt til ting de er opptatt av. Det første er en kraftfull reduksjon i skjemaveldet og det andre er å gjøre det enklere (og billigere) å ansette flere, spesielt i oppstartsfasen. Svært mange peker på at en reduksjon i arbeidsgiveravgiften ville være et svært velegnet virkemiddel. Dette medlem foreslår derfor å innføre en ordning der det kun betales halv arbeidsgiveravgift for ansatte i nystartede bedrifter med inntil 5 ansatte i de 3 første årene etter førstegangs registrering av bedriften/virksomheten

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For nyetablerte foretak med færre enn fem ansatte, skal arbeidsgiveravgift svares med 50 pst. av den arbeidsgiveravgift som ellers følger av gjeldende regler og satser i etableringsåret og de to påfølgende årene.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for virksomheter som registreres for første gang 1. juli 2012 eller senere.»

16.5.2 Fritak for arbeidsgiveravgift for lærlinger

Komiteens medlem fra Venstre viser til de store utfordringer konkurranseutsatt næringsliv har og prognoser om økt arbeidsledighet, redusert oppdragsmengde og lavere lønnsomhet. Dette medlem er opptatt av å legge forholdene til rette for at bedrifter ikke velger bort inntak av nye lærlinger i denne situasjonen. Det er viktig å sikre trygghet for praktiske yrker, og at fremtidige elever har tillit til at de får lærlingplass når de trenger det. Det er også slik at manglende lærlingplasser medfører økte kostnader for fylkeskommunene som da må opprette ordinær undervisning som kompensasjon. Dette medlem

vil også understreke viktigheten av at det offentlige øker antallet lærlinger. Dette medlem viser videre til at det er svært mange som denne høsten står uten lærlingplass, og at det tafatte svaret fra enkelte regjeringspartier er at lærlingplass skal lovfestes. Dette medlem har ingen tro på å lovfeste en plass som bedrifter ikke kan tilby – ei heller lovfestes å tilby – men å stimulere bedriftene til å ta inn lærlinger ved bruk av varige skatteinsentiver og ved å øke lærlingtilskuddet slik dette medlem også foreslår i Innst. 375 S (2011–2012).

Dette medlem foreslår derfor at arbeidsgiveravgiften fjernes for nye lærlinger med virkning fra 1. juli 2012.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, når lærlingen tiltrer 1. januar 2012 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2012.»

16.5.3 Beløpsgrenser for arbeidsgiveravgiftsplikt for frivillige organisasjoner

Komiteens medlem fra Venstre vil understreke betydningen av arbeidet som utføres av de frivillige organisasjonene. Frivillig sektor har en stor samfunnsmessig verdi. Det er viktig å stimulere til aktivitet i de mange små lag og foreninger gjennom å fjerne byråkratiske barrierer for de som ikke har fast ansatte i en administrasjon. Dette medlem vil derfor heve grensen for arbeidsgiveravgiftsplikt i enkeltforeninger til 500 000 kroner totalt og 50 000 kroner pr. ansatt.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endring:

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner pr. ansatt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2012.»

16.6 Annet

16.6.1 Frukt og grønt i skolen

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre prioriterer å styrke kunnskapsformidlingen i skolen og med dette flere undervisningstimer og tiltak for å øke lærerrekutteringen fremfor gratis frukt og grønt. Disse medlemmer mener mat er et primæransvar for foreldrene. Der det er behov for ordninger ved den enkelte skole, bør dette skje i et samarbeid med foreldre og kommunen.

Disse medlemmer viser til bevilgningsforslag i Innst. 375 S (2011–2012).

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den videregående opplæringa gjøres følgende endring:

Opplæringslova § 13-5 oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2012.

III

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i tilhørende forskrift.»

16.6.2 Utvidet rett til omsorgspenger, selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at selvstendig næringsdrivende foreldre i dag ikke har rett til omsorgspenger. Ordinære arbeidstakere med funksjonshemmede og kronisk syke barn har, ut over retten til ordinære omsorgspenger, rett til ekstra omsorgspenger ut over 10 dager per kalenderår. Disse medlemmer mener det er spesielt uheldig at selvstendig næringsdrivende med funksjonshemmede eller kronisk syke barn ikke har mulighet til å være hjemme med syke barn uten at det i verste fall kan gå svært hardt ut over familiens privatøkonomi. Disse medlemmer foreslår derfor å utvide retten

til omsorgspenger fra folketrygden for selvstendig næringsdrivende foreldre med kronisk syke eller funksjonshemmede barn, slik at folketrygden dekker utgifter til omsorgslønn fra og med 11. fraværsdag på lik linje med ordinære arbeidstakere.

Disse medlemmer viser til bevilgningsforslag i Innst. 375 S (2011–2012).

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a) på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b) fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c) fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d) fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrekk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9-9 første og annet skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2, jf. § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.

Omsorgspenger beregnes etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8. Til selvstendig næringsdrivende ytes omsorgs-

penger med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. juli.

16.6.3 *OTP, selvstendig næringsdrivende*

Komiteens medlem fra Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Dette medlem ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at det i Venstres alternative statsbudsjett for 2012 derfor er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetingelsene for disse bedres. Det gjelder både skatteforslag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordninger over statsbudsjettets utgiftsside. I tillegg ønsker dette medlem å bedre pensjonsordningene for selvstendig næringsdrivende og enkeltpersonforetak og foreslår derfor å øke den årlige grensen for innskudd fra 4 til 6 pst. i innskuddspensjonsordningen for disse gruppene.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold gjøres følgende endring:

§ 2-3 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 6 pst. av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap eller lønn mellom 1 og 12 G.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2012.»

16.6.4 *Sosiale rettigheter for selvstendig næringsdrivende*

Komiteens medlem fra Venstre ønsker en fremtidsrettet næringspolitikk. Dette medlem vil derfor sikre at selvstendig næringsdrivende gis like sosiale rettigheter. En rekke gründere og entre-

prenerer starter i det små med egen virksomhet. Det er derfor behov for at denne gruppen likestilles med hensyn til trygderettigheter, spesielt knyttet til sykdom hos egne barn. En likestilling av disse rettighetene vil også legge bedre til rette for at flere kvinner vil starte arbeidsplass for seg selv og andre. Dekningsgraden for selvstendig næringsdrivendes trygderettigheter er i dag 65 pst. ved omsorg for små barn når det gjelder rett til sykepenger og pleie- og omsorgspenger. For å få full godtgjørelse i permisjonstiden i dag må selvstendig næringsdrivende tegne egne forsikringer, forsikringer som er forholdsvis kostbare og medfører en belastning som svekker rekrutteringen til slik virksomhet. Dette medlem mener at dagens trygdeordninger for denne gruppen ikke legger til rette for en kombinasjon av småbarnsomsorg og yrkesaktivitet. Dette medlem viser til at selvstendig næringsdrivende fra og med 1. juli 2008 har rett til svangerskapsenger og foreldrepenger fra folketrygden med 100 pst. dekning (inntil 6 G), riktignok finansiert gjennom økt trygdeavgift for den samme gruppen.

Dette medlem mener at selvstendig næringsdrivende, i tillegg til de rettigheter som er gjeldende fra 1. juli 2012, uavhengig av om tilleggsforsikring er tegnet, skal gis rett til:

- 100 pst. dekning av sykepenger under svangerskap (inntil 6 G)
- 100 pst. dekning av omsorgspenger fra 1. dag (inntil 6 G)
- 100 pst. dekning av pleiepenge og opplæringspenge (inntil 6 G).

Dette medlem vil videre likestille selvstendig næringsdrivende med vanlige arbeidstakere når det gjelder rett til sykepenger. Som et ledd i en forpliktende opptrappingsplan mot full likestilling, foreslår dette medlem at det gis rett til 80 pst. dekning av sykepenger fra 17. dag. I dag er dekningsgraden 65 pst.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-34 første ledd skal lyde:

Til en selvstendig næringsdrivende ytes det sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget, se §§ 8-10 og 8-35.

§ 8-34 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom en selvstendig næringsdrivende er sykmeldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og

tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, skal trygden dekke sykepenger med 100 pst. fra første sykmeldingsdag.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir fjerde og femte ledd.

§ 8-36 første ledd skal lyde:

En selvstendig næringsdrivende har rett til sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag. En selvstendig næringsdrivende kan mot særskilt premie tegne forsikring som kan omfatte sykepenger med 100 pst. av sykepengegrunnlaget fra første sykedag.

§ 9-5 første ledd, innledningen, skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet.

§ 9-9 nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger fra første dag med 100 pst. av sykepengegrunnlaget.

§ 9-16 andre ledd skal lyde:

Ytelsene gis med den prosent av sykepengegrunnlaget som gjelder ved egen sykdom, men selvstendig næringsdrivende vil ikke få redusert prosent ved egen sykdom. Til arbeidsledige gis ytelsen etter bestemmelsene i § 8-49 om sykepenger til arbeidsledige.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2012.»

17. Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre:

Forslag 1

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning gjøres følgende endring:

§ 10-4 nr. 1 nytt annet punktum skal lyde:

Satsen skal være 5 pst. når de uriktige eller ufullstendige opplysningene gjelder poster som er oppgitt ukrevet av arbeidsgiver eller andre etter kapittel 6.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med ligningen for inntektsåret 2011.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen avvete innføring av sanksjonsordninger til etter at Stortinget har diskutert de overordnede problemstillingene knyttet til administrative sanksjoner som virkemiddel.

Forslag fra Fremskrittspartiet og Venstre:*Forslag 3*

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 pst.

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. januar 2012.

Forslag fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:*Forslag 4*

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-10 andre ledd første punktum skal lyde:

Skattefradrag for boligsparing gis med 28 pst. av innbetalt sparebeløp.

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 300 000 kroner. For ektefeller som lignes under ett for begge samlede formue og inntekt, gjelder beløpsgrensen i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignes særskilt.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Forslag fra Fremskrittspartiet:*Forslag 5*

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om at det innføres et maksimalbeløp for tilleggsskatt ved tilfeller hvor ligningsmyndighetene allerede sitter på opplysningene da disse er innberettet fra annet hold. Maksimalbeløpet settes til 10 000 kroner.

Forslag fra Høyre og Venstre:*Forslag 6*

I

I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1-3 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Samlet årlig innbetaling av innskudd, premie og vederlag for administrasjon av pensjonsavtalen, herunder vederlag for forvaltning av årets innskudd og premie, kan for hver person ikke overstige 40 000 kroner.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-47 første ledd bokstav c annet punktum skal lyde:

Samlet fradrag kan ikke overstige 40 000 kroner.

III

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. januar 2012.

Endringen under II trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Forslag 7

I

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Denne loven trer i kraft straks og med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. andre til sjette ledd, ansees ervervet av arve- og gavemottaker 1. juli 2012 eller senere.

Hvis ikke annet følger av arvelaters eller givers bestemmelse eller av reglene i femte og sjette ledd, ansees rådigheten ervervet slik:

- a) Over arvemidler som ikke har vært under offentlig skifte: ved arvelaters død.
- b) Over midler som har vært behandlet av tingretten: når de utloddet eller utleveres uten utlodning eller boet tilbakeleveres, med mindre et høyere avgiftsgrunnlag har vært lagt til grunn ved tidligere avgiftsfastsettelse, jf. bokstav a, og fristen for å påklage den tidligere verdsettelse er utløpet ved åpningen av offentlig skifte, jf. §§ 35 og 37.
- c) Over forsvunnet persons midler som ikke undergis offentlig skifte: når dødsformodningsdagen er endelig fastsatt i henhold til lov om forsvunne personer mv. av 23. mars 1961 § 8, jf. samme lovs §§ 1 og 12.

- d) Over gavemidler: når gaven i henhold til § 2 tredje ledd ansees ytet.

Bestemmelsene under a–d foran medfører ikke at rådigheten ansees ervervet så lenge gjenlevende ektefelle beholder midlene i uskiftet bo i henhold til lov, testament eller samtykke fra førstavedes arvinger.

Ved fastsettelsen av tiden for rådighetservervet sees det bort fra arvelaters eller givers bestemmelse om at midlene skal behandles som umyndiges midler eller være undergitt lignende rådighetsinnskrenking.

Rådigheten over midler som består i inntektsnytelse (livrente, løpende kapitalavkastning, bruksrett, grunnavgift mv.) ansees i sin helhet å være ervervet ved første termins forfall eller ved bruksrettens inntrøden. Når det er forbundet med særlige vansker å fastsette kapitalverdien av inntektsnyttelsen, og når avgiftsmyndigheten finner det hensiktsmessig av andre grunner, kan rådigheten ansees ervervet etter skuddsvis for hvert enkelt års verdi av inntektsnyttelsen.

Ved erverv av livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, og av andre midler hvis vesentlige verdi er avhengig av en betingelse, ansees rådigheten over midlene ikke ervervet før betingelsen er inntrødt. Rådigheten over livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, ansees heller ikke å være ervervet, så lenge det er uvisst hvilken form eller størrelse selskapets ytelser vil få.

Forslag 8

I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endring:

§ 4 femte ledd skal lyde:

Arv og gave som nevnt i § 2 første ledd bokstav b) og § 2 annet ledd, til juridisk person med allmennnyttig formål er unntatt fra avgiftsplikt. Det samme gjelder arv etter arveloven § 46. Utdeling av midler fra institusjon eller organisasjon som har mottatt avgiftsfri arv eller gave etter reglene i dette ledd til noen som er fortrinnsberettiget på grunn av slektskap, regnes som arv eller gave direkte fra giveren eller arvelateren. Avgiftsfrihet etter dette ledd gis ikke hvis giver eller arvelater har gitt bestemmelse om bruk av arve- eller gavemidlene som ikke faller inn under et allmennnyttig formål. Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av reglene i dette ledd, herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap og revisjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 4 gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. juli 2012 eller senere.

Forslag 9

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

I

§ 6-6 første ledd skal lyde:

(1) Omsetning og utleie i yrkesmessig utleievirksomhet, herunder leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til fremdrift, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om engangsavgift § 5 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtrafikkloven.

II

§ 6-6 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Utleie, herunder leasing av batterier til kjøretøy som omfattes av første ledd, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket omfatter også tjenester som leveres som ledd i utleien.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

III

Endringsloven trer i kraft 1. juli 2012.

Forslag 10

I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den videregående opplæringa gjøres følgende endring:

Opplæringslova § 13-5 oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2012.

III

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i tilhørende forskrift.

Forslag fra Høyre:

Forslag 11

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 14-43 fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d og som er ervervet etter 30. juni 2012, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt etter 30. juni 2012, jf. § 14-40 tredje ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2012.

Forslag 12

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 18-3 tiende ledd skal lyde:

10) Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merketelse under 11 000 kVA, fastsettes ikke grunnrente-inntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 13

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a) på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b) fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c) fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d) fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved

beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrukket med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9-9 første og annet skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2, jf. § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.

Omsorgspenger beregnes etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8. Til selvstendig næringsdrivende ytes omsorgspenger med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2012.

Forslag fra Venstre:

Forslag 14

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

Skatteloven § 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel omfattet av første ledd som har påviselig miljø- og klimamessig effekt, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første eller annet ledd, avskrives med inntil 5 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder for påkostning på driftsmiddel som nevnt, jf. § 14-40 tredje ledd. Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av dette ledd, herunder om kravet til påviselig miljø- og klimamessig effekt.

II

Endringene under punkt I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Forslag 15

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 20 000 kroner årlig.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Forslag 16

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fordelen settes til differansen mellom den verdien som kan oppnås ved reelt salg av aksjen, redusert med 20 pst., og det den ansatte betaler for aksjen. Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 10 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Forslag 17

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Frdrag kan samlet gis med inntil 1 800 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når frdragsberettiget kontingent er betalt for bare en del av året.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Forslag 18

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd bokstav a og b skal lyde:

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er frdragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
b. Skattyters kostnader til forsknings- og utvik-

lingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 12 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet frdragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 12 mill. kroner i inntektsåret.

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- c. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt vedrørende klima, miljø eller energieffektivisering begrenset til 10 mill. kroner, eller 14 mill. kroner for tilsvarende prosjekt utført av forskningsinstitusjon godkjent av Norges forskningsråd. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet frdragsgrunnlag etter denne bestemmelse skal ikke overstige 14 mill. kroner i inntektsåret.

§ 16-40 annet ledd ny bokstav d skal lyde:

- d. Kostnadsrammene i bokstav a, b og c skal oppreguleres årlig i henhold til konsumprisindeksen.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Forslag 19

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

Skattebetalingsloven § 10-20 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke forskuddsskatt for personlige skattytere.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Forslag 20

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (gjøres følgende endringer:

§ 5-2 skal lyde:

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler. Det skal likevel beregnes merverdiavgift med alminnelig sats for næringsmidler som omsettes som en del av en serveringstjeneste. Det samme gjelder ved omsetning, uttak og innførsel av brus og sterkt sukkerholdige drikkevarer.

(2) Som næringsmiddel anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker.

(3) Som næringsmiddel anses ikke legemidler, tobakksvarer, alkoholholdige drikkevarer og vann fra vannverk.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med næringsmidler, serveringstjenester, brus og sukkerholdige drikkevarer og omsetning av næringsmidler.

II

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Frukt og grønnsaker

Omsetning av frukt og grønnsaker er fritatt for merverdiavgift.

III

§ 7-1 skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, §§ 6-1 til 6-3, § 6-6 første ledd, § 6-15 og § 6-16 a.

IV

Endringene under I, II og III trer i kraft 1. juli 2012.

Forslag 21

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5-1 annet ledd skal lyde:

(2) Loven §§ 5-2 til 5-12 gjelder i den utstrekning det følger av Stortingets vedtak om merverdiavgift at det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats.

Ny § 5-12 skal lyde:

§ 5-12 Aviser

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av aviser som er trykt på papir og som utkommer regelmessig med minst ett nummer ukentlig. Fritaket gjelder tilsvarende for aviser omsatt som elektroniske tjenester.

§ 6-1 oppheves.

§ 7-1 skal lyde:

§ 7-1 Varer som er fritatt eller unntatt ved omsetning i merverdiavgiftsområdet

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7

fjerde ledd, § 3-18, § 6-2, § 6-3, § 6-6 første ledd og § 6-15.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. juli 2012.

Forslag 22

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 2-1 første ledd annet punktum skal lyde:

For veldedige og allmennyttige institusjoner og organisasjoner er beløpsgrensen 500 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. juli 2012.

Forslag 23

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tidende ledd skal lyde:

For nyetablerte foretak med færre enn fem ansatte, skal arbeidsgiveravgift svares med 50 pst. av den arbeidsgiveravgift som ellers følger av gjeldende regler og satser i etableringsåret og de to påfølgende årene.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for virksomheter som registreres for første gang 1. juli 2012 eller senere.

Forslag 24

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, når lærlingen tiltrer 1. januar 2012 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2012.

Forslag 25

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endring:

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner pr. ansatt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Forslag 26

I

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold gjøres følgende endring:

§ 2-3 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 6 pst. av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap eller lønn mellom 1 og 12 G.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2012.

Forslag 27

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-34 første ledd skal lyde:

Til en selvstendig næringsdrivende ytes det sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget, se §§ 8-10 og 8-35.

§ 8-34 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom en selvstendig næringsdrivende er sykmeldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i

virksomheten ikke er mulig, skal trygden dekke sykepenger med 100 pst. fra første sykmeldingsdag.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir fjerde og femte ledd.

§ 8-36 første ledd skal lyde:

En selvstendig næringsdrivende har rett til sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag. En selvstendig næringsdrivende kan mot særskilt premie tegne forsikring som kan omfatte sykepenger med 100 pst. av sykepengegrunnlaget fra første sykedag.

§ 9-5 første ledd, innledningen, skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet.

§ 9-9 nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger fra første dag med 100 pst. av sykepengegrunnlaget.

§ 9-16 andre ledd skal lyde:

Ytelsene gis med den prosent av sykepengegrunnlaget som gjelder ved egen sykdom, men selvstendig næringsdrivende vil ikke få redusert prosent ved egen sykdom. Til arbeidsledige gis ytelsen etter bestemmelsene i § 8-49 om sykepenger til arbeidsledige.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2012.

18. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rå Stortinget til å gjøre slikt

vedtak til lover:

A.

Vedtak til lov

om endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eidegdomsskatt til kommunane

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eidegdomsskatt til kommunane gjer ein følgjande endringar:

§ 8 vert oppheva.

Ny § 8 A-1 skal lyde:

§ 8 A-1 *Verkeområdet*

(1) Eigedomsskatten skal reknast ut etter verdet som eigedomen vert sett til etter reglane i §§ 8 A-2 til 8 A-4.

(2) For anlegg for produksjon av elektrisk kraft skal eigedomsskatten reknast ut etter verdet som eigedomen vert sett til etter reglane i § 8 B flg.

Noverande § 8 A-1 blir ny § B-2.

Ny § 8 A-2 skal lyde:

§ 8 A-2 *Verdet*

(1) Verdet av eigedomen skal setjast til det beløp ein må gå ut frå at eigedomen etter si innretning, brukseigenskap og lokalisering kan bli avhenda for under vanlege salstilhøve ved fritt sal.

(2) Ved taksering av fabrikkar og andre industrielle anlegg, skal ein ta med maskiner og anna som høyrer til anlegget og er nødvendig for å oppfylle formålet med anlegget. Arbeidsmaskiner med tilhøyrsløse og liknande, som ikkje er ein integrert del av anlegget, skal ein ikkje ta med.

Noverande § 8 A-2 blir ny § B-3.

Ny § 8 A-3 skal lyde:

§ 8 A-3 *Verdsetjing*

(1) Eigedomen skal verdsetjast ved takst.

(2) Det skal vere ei allmenn taksering i kommunen kvart tiande år. Dersom det ligg føre særlege tilhøve, kan kommunestyret avgjere at ny taksering skal skje tidlegare eller seinare enn dette, men ikkje seinare enn tre år etter at siste allmenne taksering skulle ha skjedd. Kommunen dekkjer kostnadene ved taksering, og kommunestyret utnemner dei personane som skal stå for takseringa.

(3) Formannskapet eller skattytar kan krevje overtakst.

(4) Kommunestyret kan i staden for løysinga i andre ledd, utnemne ei sakkunnig nemnd som skal setje taksten på grunnlag av forslag frå tilsette synfaringsmenn.

(5) Omtaksering av ein eigedom skal skje dersom det i tida mellom dei allmenne takseringane, ligg føre ein av dei følgjande grunnane:

- a) eigedomen er delt,
- b) bygningar på eigedomen er rive eller øydelagt av brann eller liknande, eller
- d) det er ført opp nye bygningar eller gjort monalege forandringar på eigedomen.

(6) Dersom verdet til ein eigedom er vesentleg forandra i høve til andre eigedomar, kan formannska-

pet så vel som skattytar krevje særskild taksering i tida mellom dei allmenne takseringane. Skattytar som krev omtaksering etter dette og førre ledd, må sjølv dekkje kostnadene med takseringa. Krav om omtaksering må vere stilt innan 1. november i året før skatteåret.

Noverande § 8 A-3 blir ny § B-4.

Ny § 8 A-4 skal lyde:

§ 8 A-4 *Kontorjustering*

(1) I staden for ny allmenn taksering kan kommunestyret gjere vedtak om auke av det verdet (taksten) som eigedomen blei sett til ved den siste allmenne takseringa for utskriving av eigedomsskatt. Kommunestyret kan dessutan gjere vedtak om at det skal gjerast eit tilsvarende tillegg for dei eigedomane som er verdsett særskild før eit tidspunkt som kommunestyret fastset.

(2) Auken kan skje stegvis over fleire år, men må ikkje vere meir enn 10 prosent av det opphavlege skattegrunnlaget for kvart år etter 10-årsfristen for den siste allmenne takseringa, likevel slik at skatteåret 1983 vert rekna som første året for slikt tillegg. Fristreglane i § 8 A-3 andre ledd gjeld ikkje for kontorjustering.

Noverande § 8 A-4 blir ny § B-5.

Ny § 8 B skal lyde:

§ 8 B *Kraftanlegg*

Ny § 8 B-1 skal lyde:

§ 8 B-1 *Skattegrunnlag for kraftanlegg*

(1) Eigedomsskatt for anlegg for produksjon av elektrisk kraft skal reknast ut etter verdet (taksten) som anlegget vert sett til ved likninga året før skatteåret.

(2) Vert det med heimel i § 12, bokstav b nytta ulike skattøyrar for bygningar og grunn, skal det fastsetjast særskilde skattegrunnlag for bygningar og for grunn i samband med den likninga som er nemnt i første leden.

(3) Er det klaga på verdsetjinga, eller er verdsetjinga under prøving for domstolane, skal eigedomsskatten likevel reknast ut etter det verdet som vart sett ved likninga. Når spørsmålet er endeleg avgjort, skal skatten rettast i samsvar med den siste avgjerda.

(4) Verdet (taksten) av anlegg som nemnt i skatteloven § 18-5 første leden skal ikkje setjast lågare enn kr 0,95/kWh eller høgare enn kr 2,74/kWh av 1/7 av grunnlaget for anlegget si samla produksjon av elektrisk kraft for inntektsåret og dei seks foregåande åra. Har kraftanlegget vore i drift i færre enn sju

år, vert gjennomsnittet for desse åra lagt til grunn for utrekninga.

§ 14 andre ledd tredje og fjerde punktum skal lyde:

Første året det vert skrive ut eigedomsskatt i ein kommune, må allmenn taksering og utskriving vere avslutta innan utgongen av juni i dette året. Dette gjeld likevel ikkje for moglege overtakstar.

§ 16 vert oppheva.

§ 17 skal lyde:

§ 17. Er det i strid med føresegnene i denne lova ikkje skrive ut eigedomsskatt, eller er det skrive ut *feil skatt*, kan utskrivinga rettast i samsvar med dei skattesatsane og reglane som galdt for vedkomande år.

Når eigedomsskatt ikkje er skriven ut, eller er skriven ut med for låg *sum av di taksten er feil*, kan utskrivinga rettast berre så langt det følgjer av dei allmenne fristane i denne føresegna. Taksten kan likevel rettast for seinare skatteår utan omsyn til desse fristane.

Retten til å retta utskrivinga slik at det går ut over eigaren (skattytaren), er spilt om retten ikkje vert nytta innan 1. mars året etter utskrivinga. Har feilen samanheng med at eigaren har brote plikta til å gje opplysningar eller medverke til synfaring etter § 29, kan utskrivinga likevel rettast innan 3 år frå utgangen av skatteåret. Det same gjeld dersom det er skrive ut eigedomsskatt i strid med føresegnene i denne lova, eller det er skrive ut for høg skatt.

Når taksten byggjer på likningsverdet, skal utskrivinga rettast berre så langt likninga vert brigda etter kapittel 9 i likningslova. Fristane for retting etter likningslova § 9-6 gjeld då tilsvarande for eigedomsskatten.

§ 19 første og andre ledd skal lyde:

Skattytaren kan klage på den utskrivne eigedomsskatten. Klaga må gjevast inn skriftleg til eigedomsskattkontoret innan seks veker frå det seinaste tidspunktet av den dagen det vart kunngjort at eigedomsskattelista var utlagd eller dagen skattesetelen vart sendt i samsvar med § 14. Klage over verdet kan bli fremja kvart år i samband med den årlege utskrivinga av eigedomsskatt, dersom det ikkje er klaga på same grunnlag tidlegare år.

For anlegg for produksjon av elektrisk kraft kan klaga ikkje gjelda det verdet som er sett på eigedomen ved likninga, jf. likningslova § 9-4.

§ 20 skal lyde:

§ 20. Klage vert avgjort av ei nemnd som kommunestyret vel, dersom ikkje kommunen tar klagen til følge. Kommunestyret kan anten opprette ei eiga

nemnd til å ta seg av oppgåvene eller leggje oppgåvene til ei anna kommunal nemnd.

§ 21 skal lyde:

§ 21. Medlem i formannskapet kan ikkje vere med i eigedomsskattenemnder.

§ 22 vert oppheva.

§ 23 andre ledd skal lyde:

Fristane i førre leden gjeld tilsvarande for kommunen. Kommunen må rette søksmål mot leiaren av klagenemnda. Skattytaren skal varslast om søksmålet.

§ 29 skal lyde:

§ 29. Forvaltningslova gjeld for førehaving av eigedomsskattesaker med dei særskilde reglane som er gitt i denne lova.

Reglane i likningslova § 3-13 om teieplikt gjeld på tilsvarande måte for tenestemenn og nemndmedlemmer som er med på å skriva ut eigedomsskatt i staden for reglane om teieplikt i forvaltningslova.

Forvaltningslova § 11 d andre ledd andre punktum gjeld ikkje for tenestemenn som tar del i synfaring i samband med taksering.

Forvaltningslova § 24 gjeld ikkje for den årlege utskrivinga av eigedomsskatt.

Forvaltningslova § 25 gjeld ikkje for vedtak om takst eller overtakst. I staden for gjeld eit krav om stutt grunngjeving for avgjerda.

Forvaltningslova § 36 gjeld ikkje i eigedomsskattesaker. Reglane om dekning av sakskostnader i likningslova § 9-11 gjeld på tilsvarande måte i eigedomsskattesaker.

§ 31 skal lyde:

§ 31. Plikt til å gje opplysningar og medverke til synfaring

(1) Eigedomsskattkontoret kan påleggje eigaren (skattytaren) å gje særskilde opplysningar som trengst til utskriving av eigedomsskatten.

(2) Eigar (skattytar) og brukar av ein eigedom har plikt til å medverke til synfaring av eigedomen ved taksering etter § 8 A-3.

(3) Eigedomsskattkontoret kan setje frist for å gje opplysningar eller yte medverknad etter nr. 1 og nr. 2. Fristen skal ikkje vere kortare enn fire veker.

(4) Ved brot på pliktene etter nr. 1 eller nr. 2 kan eigedomsskattkontoret påleggje eigaren (skattytar) forseinkingsavgift. Avgifta vert sett på grunnlag av eigedomens skattegrunnlag. Avgifta skal vere:

a. 0,5 promille av skattegrunnlaget når forseinkinga ikkje er over ein månad,

b. 1 promille av skattegrunnlaget når forseinkinga er over ein måned.

Avgifta skal ikkje vere lågare enn 200 kroner, og skal når forseinkinga ikkje er over to månader, ikkje vere over 10 000 kroner. Avgifta skal gå til kommunen. Avgift skal ikkje påleggjast når fristoversitjinga er unnskyldeleg på grunn av sjukdom, alderdom, manglande røynsle eller annan grunn.

(5) Eigedomsskattekontoret eller dei som utfører takseringa for kommunen, har rett til å ta fotografi av eigedomen til bruk for takseringa.

§ 33 andre ledd andre til fjerde punktum og tredje ledd vert oppheva.

II

Lov 17. desember 1982 nr. 82 om mellombels tillegg til lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt blir oppheva.

III

Endringane under I og II trer i kraft frå og med skatteåret 2013.

B.

Vedtak til lov

om endringar i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltningen

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning skal § 3-3 nr. 4 lyde:

4. Bestemmelsen i nr. 3 er ikke til hinder for at selv-angivelser, *skattetrekksmeldinger*, meldinger om skatteoppgjør og lignende masseutsendelser sendes direkte til en skattyter som har fullmektig.

II

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning gjer ein følgjande endringar:

§ 9-2 nr. 7 vert oppheva.

Gjeldande § 9-2 nr. 8 blir ny nr. 7. Første punktum skal lyde:

Den som skal treffe vedtak i saken avgjør hvilken betydning det skal ha for klageretten om klageren ikke har oppfylt vilkårene i nr. 2–6.

Gjeldande § 9-2 nr. 9 blir ny nr. 8.

§ 10-4 nr. 1 nytt andre punktum skal lyde:

Satsen skal være 10 prosent når de uriktige eller ufullstendige opplysningene gjelder poster som er

oppgitt ukrevet av arbeidsgiver eller andre etter kapittel 6.

III

Endringa under I tek til å gjelde frå og med inntektsåret 2014.

Endringane under II trer i kraft straks med verk- nad frå og med likninga for inntektsåret 2011.

C.

Vedtak til lov

om endringar i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd vert § 23-3 andre ledd nr. 2 bokstav f oppheva.

II

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjer ein følgjande endringar:

Kapittel 24 innhaldsoversikta skal lyde:

Bestemmelser om

- skatteetatens og *Arbeids- og velferdetatens* oppgaver står i § 24,
- arbeidsgiverens plikter står i § 24-2,
- fastsetting og innkreving av avgifter står i § 24-3,
- forskrifter står i § 24-4.

Bestemmelser § 24-1 skal lyde:

§ 24-1 *Skatteetatens og Arbeids- og velferdsetatens oppgaver*

Pensjonsgivende inntekt og trygdeavgift fastsettes av det skattekontoret som Skattedirektoratet bestemmer. Departementet kan i forskrift bestemme at Arbeids- og velferdsetaten skal fastsette pensjonsgivende inntekt og trygdeavgift for nærmere angitte grupper medlemmer av folketrygden eller deler av deres inntekt. Departementet kan også bestemme at Arbeids- og velferdsetaten skal fastsette deler av trygdeavgiften for personer som for øvrig får trygdeavgiften fastsatt av skattekontoret.

§ 24-2 vert oppheva.

Gjeldande §§ 24-3 til 24-6 blir §§ 24-2 til 24-5.

§ 24-3 andre og tredje ledd skal lyde:

Dersom arbeidsgiveren ikke gir beregningsoppgave etter § 24-2 første ledd, eller gir en uriktig eller ufullstendig oppgave, kan skattekontoret fastsette avgiften.

Dersom arbeidsgiveren ikke gir årsoppgave etter § 24-2 andre ledd, eller gir en uriktig eller ufullstendig oppgave, kan ligningsmyndighetene fastsette eller endre grunnlaget for arbeidsgiveravgiften. For et slikt vedtak gjelder ligningsloven kapittel 9 om saksbehandling, §§ 10-2 til 10-5 om tilleggsskatt, og § 11-2 om søksmål fra det offentlige.

§ 24-4 første ledd skal lyde:

Skatteoppkreveren skal føre kontroll med at arbeidsgivere og andre sender meldinger og beregner arbeidsgiveravgift i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt. Arbeidsgiveren plikter på anmodning å gi fullstendige opplysninger om forhold som kontrollmyndighetene finner er av betydning for fastsettelsen av avgiften og avgiftsgrunnlaget etter § 24-3 annet og tredje ledd i denne loven.

III

Endringa under I tek til å gjelde straks med verk-
nad frå og med inntektsåret 2012.

Endringane under II tek til å gjelde straks.

D.

Vedtak til lov

om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av
inntekt og formue

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av inntekt og for-
mue gjer ein følgjande endringar:

§ 2-38 sjette ledd bokstav a skal lyde:

- a. For skattytere som nevnt i første ledd bokstav a til h, skal tre prosent av utbytte nevnt i annet ledd bokstav a som er fritatt for skatt etter de foregående ledd, likevel anses som skattepliktig inntekt. Første punktum gjelder tilsvarende ved utdeling fra selskap som nevnt i § 10-40 første ledd. Ved inntektsføring etter forrige punktum gjelder § 10-42 tredje ledd a tilsvarende.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av inntekt og for-
mue skal § 9-14 lyde:

§ 9-14 *Skatteplikt for gevinst på eiendeler mv. som tas ut av norsk beskatningsområde*

(1) Gevinst på eiendel eller forpliktelse som nevnt i tredje ledd, og som tas ut av norsk beskatningsområde, er skattepliktig som om eiendelen eller

forpliktelsen var realisert siste dag før dette tidspunktet. Skatteplikt etter dette ledd omfatter ikke gevinst ved overføringer som innebærer realisasjon eller uttak til egen bruk eller gaveoverføring som medfører skatteplikt etter § 5-2. Skatteplikt etter dette ledd omfatter heller ikke gevinst knyttet til forpliktelser som blir realisert ved oppfyllelse, ettergivelse, overføring mv.

(2) Med eiendel eller forpliktelse som tas ut av norsk beskatningsområde menes *blant annet*:

- a. eiendel som tilhører eller forpliktelse som påhviler skattepliktig etter § 2-1 eller § 2-2, når skatteplikten opphører etter disse bestemmelser eller etter skatteavtale med fremmed stat,
- b. eiendel som tilhører eller forpliktelse som påhviler skattepliktig etter § 2-3, når skattyterens skatteplikt opphører etter denne bestemmelsen eller etter skatteavtale med fremmed stat, eller når eiendelens eller forpliktelsens tilknytning til riket eller til virksomhet i riket som nevnt i § 2-3 opphører, og
- c. eiendel som tilhører eller forpliktelse som påhviler utenlandsk selskap eller innretning hvor deltakerne skattelegges etter § 10-61, når norsk kontroll av selskapet eller innretningen opphører.

Med skatteplikt som nevnt under a og b likestilles skatteplikt etter petroleumsskatteloven § 2. Selv om vilkårene under a, b eller c er oppfylt, anses en eiendel eller forpliktelse ikke for tatt ut av norsk beskatningsområde dersom den samtidig får slik tilknytning til Norge at norsk skattelovgivning får virkning for inntekter og kostnader knyttet til eiendelen eller forpliktelsen.

En forholdsmessig del av eiendel som tilhører eller forpliktelse som påhviler selskap som nevnt i § 10-40 anses tatt ut av norsk beskatningsområde når eiendelen eller forpliktelsen ved overføring av andel i selskapet fra deltaker som har skatteplikt etter §§ 2-1 eller 2-2, til deltaker som ikke har slik skatteplikt, eller på annen måte mister tilknytning til Norge slik at norsk skattelovgivning ikke får virkning for inntekter og kostnader knyttet til eiendelen eller forpliktelsen.

(3) Skatteplikt etter denne paragraf omfatter gevinst på

- a. fysiske driftsmidler som nevnt i § 14-41 første ledd a samt c til j,
- b. finansielle eiendeler,
- c. forpliktelser,
- d. omsetningsgjenstander, og
- e. immaterielle eiendeler.

(4) *Skatteplikt etter denne paragraf omfatter ikke*

- a. *gevinst på eiendeler som er nevnt i tredje ledd b, og som ved uttaket tilhører person som er bosatt i riket etter § 2-1 første ledd,*
- b. *gevinst som på tidspunktet som nevnt i første ledd*

første punktum ville vært fritatt for skatteplikt etter § 2-38, eller

c. *gevinst på eiendeler som nevnt i § 9-3 første ledd c.*

(5) *Skatteplikt etter denne paragraf omfatter bare gevinst på eiendeler og forpliktelser som nevnt i tredje ledd a samt c til e, dersom gevinsten ved en realisasjon på tidspunktet som nevnt i første ledd første punktum ville ha vært skattepliktig etter bestemmelsen i § 5-30 første ledd.*

(6) *Tap på eiendel eller forpliktelse som nevnt i tredje ledd, og som tas ut av norsk beskatningsområde, er fradragsberettiget for skattyter som er skattepliktig til riket etter §§ 2-1 eller 2-2 eller som anses skattemessig hjemmehørende i annen EØS-stat på tidspunktet som nevnt i første ledd første punktum. Det gis ikke fradrag for tap som har kommet til fradrag i annen stat. Tapet fastsettes ved ligningen for det året realisasjon anses å ha funnet sted, jf. § 14-27.*

(7) *Det kan kreves fradrag i norsk skatt etter denne paragraf for skatt på gevinst på eiendeler og forpliktelser som nevnt i tredje ledd, som det godtgjøres ville blitt utløst til en annen EØS-stat ved en realisasjon på tidspunktet som nevnt i første ledd første punktum. Skatteverdien av tapsfradrag reduseres tilsvarende. Departementet kan gi nærmere regler om beregning av fradraget.*

(8) *Ved gevinstberegningen fastsettes utgangsverdien til markedsverdien på det tidspunkt realisasjon anses å ha funnet sted. Bestemmelsene i §§ 10-30 til 10-36 og § 10-44 gjelder så langt de passer. Når det ikke foreligger en kjent markedsverdi, fastsettes denne ved skjønn. Utgangsverdien skal reduseres med eventuell inntektsføring etter § 14-64 ved uttaket fra norsk beskatningsområde.*

(9) *Ved uttak av eiendeler og forpliktelser som nevnt i tredje ledd a til c, kan skattyter kreve utsettelse med innbetaling av utlignet og forfalt skatt dersom skattyter er hjemmehørende i riket etter §§ 2-1 eller 2-2 eller anses skattemessig hjemmehørende i annen EØS-stat. Retten til utsettelse gjelder i den utstrekning skatt etter denne paragraf overstiger årets netto utlignede skatt på inntekt. Det skal beregnes renter som nevnt i skattebetalingsloven § 11-6 annet ledd, fra det tidspunkt restskatt knyttet til utlignet skatt etter denne paragraf skulle vært betalt etter bestemmelsene i skattebetalingsloven § 10-21. Det må stilles betryggende sikkerhet for skatteforpliktelsen og påløpte renter. Foreldelsesfristen for skattekravet og påløpte renter, jf. skattebetalingsloven § 12-1, løper fra tidspunktet for opphør av retten til utsettelse med betaling av skatten.*

(10) *Retten til utsettelse med betaling av skatten med renter etter bestemmelsen i forrige ledd opphører ved realisasjon, ved uttak til egen bruk, ved gaveoverføring og ved opphør av virksomhet i selskap med an-*

del som nevnt i § 10-70 første ledd, jf. § 10-70 annet ledd b. Retten til utsettelse opphører også når skattyteren ikke lenger er hjemmehørende i riket etter §§ 2-1 eller 2-2 og ikke anses skattemessig hjemmehørende i annen EØS-stat, samt når det ikke lenger foreligger betryggende sikkerhet etter niende ledd fjerde punktum.

(11) *Hvis eiendel eller forpliktelse som nevnt i tredje ledd a til c igjen får slik tilknytning til Norge at norsk skattelovgivning får virkning for inntekter og kostnader knyttet til eiendelen eller forpliktelsen, settes inngangsverdien til markedsverdien på tilknytningstidspunktet.*

(12) *Dersom gevinst ved inntak i norsk beskatningsområde av eiendel eller forpliktelse som nevnt i tredje ledd er skattepliktig til annen stat, gis fradrag i skatt etter denne paragraf etter reglene i skatteloven § 16-20 til § 16-29 så langt de passer. Det gis ikke fradrag i skatt etter dette ledd for skatt til utlandet på del av gevinst på eiendel ved inntak som svarer til differansen mellom utgangsverdien som er lagt til grunn ved gevinstberegningen i utlandet og den skattemessige verdi som er fastsatt ved inntaket til norsk beskatningsområde. Fradrag i norsk skatt etter dette ledd gis ikke der eiendelen eller forpliktelsen ikke samtidig med uttaket fra norsk beskatningsområde får tilknytning til en etablering i en EØS-stat som nevnt i § 10-64 b. Fradrag i norsk skatt etter dette ledd gis bare dersom skattyter er skattepliktig til riket etter §§ 2-1 eller 2-2 eller anses skattemessig hjemmehørende i annen EØS-stat på tidspunktet som nevnt i første ledd første punktum.*

(13) *Departementet kan gi regler til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.*

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av inntekt og formue skal § 14-60 tredje ledd lyde:

(3) *Med driftsmiddel som tas ut av norsk beskatningsområde, menes blant annet:*

- a. *driftsmiddel som tilhører skattepliktig etter § 2-1 eller § 2-2, når skatteplikten opphører etter disse bestemmelser eller etter skatteavtale med fremmed stat,*
- b. *driftsmiddel som tilhører skattepliktig etter § 2-3, når skattyterens skatteplikt opphører etter denne bestemmelsen eller etter skatteavtale med fremmed stat, eller når driftsmidlets tilknytning til riket eller til virksomhet i riket som nevnt i § 2-3 opphører, og*
- c. *driftsmiddel som tilhører utenlandsk selskap eller innretning hvor deltakerne skatlegges etter § 10-61, når norsk kontroll av selskapet eller innretningen opphører.*

Med skatteplikt som nevnt under a og b likestilles skatteplikt etter petroleumsskatteoven § 2. Selv om

vilkårene under a, b eller c er oppfylt, anses et driftsmiddel ikke for tatt ut av norsk beskatningsområde dersom det samtidig gis slik tilknytning som nevnt i annet ledd.

En forholdsmessig del av eiendel som tilhører eller forpliktelse som påhviler selskap som nevnt i § 10-40 anses tatt ut av norsk beskatningsområde når eiendelen eller forpliktelsen ved overføring av andel i selskapet fra deltaker som har skatteplikt etter §§ 2-1 eller 2-2, til deltaker som ikke har slik skatteplikt, eller på annen måte mister tilknytning til Norge slik at norsk skattelovgivning ikke får virkning for inntekter og kostnader knyttet til eiendelen eller forpliktelsen.

IV

Endringane under I trer i kraft straks med verknad frå og med inntektsåret 2012.

Endringane under II § 9-14 fjerde, femte, sjette, sjuande, niande, tiande, ellefte og tolvte ledd tek til å gjelde straks med verknad for uttak frå norsk skattleggingsområde frå og med 15. mai 2012.

Endringane under II § 9-14 andre og tredje ledd tek til å gjelde straks.

Endringane under III tek til å gjelde straks.

E.

Vedtak til lov

om endringar i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjer ein følgjande endringar:

§ 5-1 skal lyde:

§ 5-1 *Skattekort*

(1) Før inntektsårets begynnelse skal skattekontoret *utstede* skattekort som angir forskuddstrekkets størrelse og hvordan forskuddstrekk skal gjennomføres, for alle skattytere som må forutsettes å få trekkpliktig inntekt av betydning. Skattekontoret kan når som helst i løpet av inntektsåret *utstede* nytt skattekort når det er gjort feil ved *skattekortet*, eller når andre særlige grunner gjør det urimelig å ikke *utstede* nytt skattekort. *Skattekort gjøres tilgjengelig for arbeidsgiver elektronisk.*

(2) *Arbeidsgiver plikter å innhente skattekort før inntektsårets begynnelse for de personlige skattyterne arbeidsgiver plikter å foreta forskuddstrekk for, og sørge for at skattekortopplysningene er oppdater-*

te før hver lønnskjøring, slik at forskuddstrekket blir foretatt etter siste beregnede skattekort. Arbeidsgiver kan ikke bruke opplysningene til andre formål enn det som fremgår av denne loven.

(3) *Før inntektsårets begynnelse utarbeider skattekontoret en skattetrekksmelding for skattyter, som viser beregnet forskuddstrekk, beregningsgrunnlaget for skattetrekket, og opplysninger om hvem som har etterspurt skattekort for skattyteren i foregående inntektsår. Skattekontoret skal utarbeide nye skattetrekksmeldinger dersom det blir gjort endringer i skattekortet, eller når nye arbeidsgivere etterspør skattekortet.*

(4) *Skattedirektoratet registrerer hvem som har etterspurt skattekort for skattyter.*

(5) *Skattyter har rett til innsyn i egne skattekortopplysninger og i opplysninger om hvilke arbeidsgivere som har etterspurt og mottatt skattekort fra skatteetaten.*

(6) *Trekktabeller og skjema for skattekort fastsettes av Skattedirektoratet.*

(7) *Departementet kan i forskrift gi nærmere regler til utfylling av denne paragrafen.*

§ 5-4 første ledd skal lyde:

(1) *Arbeidsgiver plikter av eget tiltak å foreta forskuddstrekk i henhold til det til enhver tid gjeldende skattekortet og reglene i dette kapitlet*

§ 5-5 første og syvende ledd skal lyde:

(1) *Dersom arbeidsgiver ikke har fått de opplysninger som fremgår av skattekortet, og dette ikke skyldes forsømmelse eller mangel på tilbørlig akt-somhet fra arbeidsgivers side, skal forskuddstrekket gjennomføres etter det siste beregnede skattekort. Dersom arbeidsgiver ikke har tilgang til opplysninger fra det siste beregnede skattekortet, skal det foretas forskuddstrekk med 50 prosent. Det samme gjelder når det skal foretas forskuddstrekk i ytelser etter folketrygdloven kapitlene 4, 8 til 11 og 14. Forskuddstrekk i andre trekkpliktige trygdeytelser, pensjoner, vartpenger, livrenter og lignende stønader og ytelser foretas med 30 prosent.*

(7) *Når det for en skattyter er utstedt skattekort i flere kommuner, skal arbeidsgiver foreta forskuddstrekk etter skattekortet fra kommunen skattyteren mener han skal svare skatt til.*

§ 5-13 første ledd andre punktum skal lyde:

Skatteoppkreveren eller den offentlige myndighet som har fullmakt fra skatteoppkreveren, kan foreta bokettersyn hos den som plikter å foreta trekk, og kan herunder kreve *fremlagt trekkpålegg* og andre dokumenter og regnskapsmateriale som har betydning for kontrollen. Med dokumenter menes også elektronisk

lagrede dokumenter. Pliktene foran gjelder også elektroniske programmer og programsystemer.

§ 6-3 andre ledd skal lyde:

(2) Forskuddsskatt *utstedes* på grunnlag av formue og inntekt ved siste ligning. Ved fastsetting av forskuddsskatten skal det gjøres fradrag for beløp som må ventes dekket gjennom forskuddstrekk etter reglene i kapittel 5. Slikt fradrag skal likevel ikke gjøres når lønnsinntekten ikke ventes å ville overstige 10 prosent av den samlede inntekt ved ligningen.

§ 6-3 femte ledd skal lyde:

(5) *Utstedt* forskuddsskatt kan endres når det er overveiende sannsynlig at skattyteren, med den opprinnelige fastsatte forskuddsskatt, vil få en restskatt eller en tilgodesum ved avregningen for vedkommende år som tilsvarer minst en femtedel av det utstedte forskuddsbeløpet.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks, med verknad frå og med inntektsåret 2014.

Departementet kan i forskrift gi reglar om ei frivillig ordning. Endringane kan gis verknad frå og med inntektsåret 2013.

F.

Vedtak til lov

om endringar i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel

I

I lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel gjer ein følgjande endringar:

§ 6-1 andre ledd bokstav b skal lyde:

b) motorvogn og tilhenger, der transportmiddelet er registrert i utlandet, dersom det brukes til ervervsmessig vare- eller persontransport, fra sted i utlandet til sted i tollområdet, eller fra sted i tollområdet til sted i utlandet. Transportmiddel som er registrert i et annet EØS-land, kan likevel brukes til ervervsmessig *vare- eller persontransport* i tollområdet, hvis det foreligger en tillatelse til dette utstedt av rette myndighet i registreringslandet. Transportmiddelet kan ikke eies eller føres av person bosatt i tollområdet

§ 16-10 første ledd skal lyde:

(1) *Den som forsettlig eller uaktsomt har overtrådt denne lov eller forskrifter gitt i medhold av loven, kan ilegges tilleggstoll med inntil 60 prosent av*

toll fastsatt etter denne lov og Stortingets vedtak om toll, dersom statskassen er eller kunne ha vært unndratt toll.

§ 16-10 andre ledd vert oppheva.

Nåverande tredje og fjerde ledd blir andre og tredje ledd.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks.

G.

Vedtak til lov

om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven)

§ 1 *Formål*

Formålet med denne loven er å legge til rette for at arbeidsgivere mv. effektivt kan oppfylle sine plikter til å gi opplysninger om enkeltpersoners (inntektsmottakeres) inntekts- og arbeidsforhold og skatte- trekkopplysninger, og å gi offentlige etater tilgang til opplysningene innrapportert fra arbeidsgiver.

§ 2 *Opplysningspliktige*

Fysiske og juridiske personer som har opplysningsplikt etter bestemmelsene nevnt i § 3 første ledd, skal gi opplysninger etter reglene i denne lov.

§ 3 *Opplysningspliktens omfang*

Plikten til å gi opplysninger etter denne lov omfatter opplysninger som skal gis med hjemmel i følgende bestemmelser med tilhørende forskrifter:

- ligningsloven § 6-2,
- folketrygdloven §§ 24-3, 25-1 annet ledd og 25-10, jf. § 21-4,
- skattebetalingsloven § 5-11 og
- statistikkloven § 2-2.

Med mindre annet er bestemt, skal opplysningene gis spesifisert for hver enkelt inntektsmottaker, og det skal gis opplysninger om fødselsnummer eller annet nummer for identifikasjon av inntektsmottaker.

Departementet kan i forskrift gi regler om opplysningspliktens omfang.

Skattedirektoratet kan fastsette skjemaer som skal benyttes når det skal gis opplysninger.

§ 4 *Frist for levering av opplysninger*

Opplysninger skal gis av den opplysningspliktige minimum en gang per kalendermåned.

Opplysninger om føderåd etter ligningsloven § 6-2 bokstav b skal leveres en gang per år og senest

samtidig med fristen for å levere opplysninger i januar i året etter inntektsåret.

Departementet kan i forskrift gi regler om fristen for å levere opplysninger.

§ 5 Sted for levering og leveringsmåte

Opplysningene skal leveres elektronisk til den mottakssentralen som Skattedirektoratet fastsetter. Skattedirektoratet kan etter søknad samtykke til papirinnlevering for private arbeidsgivere.

Departementet kan i forskrift gi nærmere vilkår for levering, herunder leveringsmåte og format.

§ 6 Ansvar for fellestjenester og behandlingsansvar

Fellestjenester knyttet til drift og forvaltning av ordningen ivaretas av Skattedirektoratet.

Skattedirektoratet er behandlingsansvarlig etter personopplysningsloven for behandling av personopplysninger ved ivaretagelse av fellestjenester etter første ledd. Den behandlingsansvarlige kan bare behandle personopplysningene i den utstrekning som er nødvendig for å ivareta fellestjenestene.

§ 7 Taushetsplikt ved drift og forvaltning

Enhver som har eller har hatt verv, stilling eller oppdrag knyttet til drift og forvaltning etter § 6, skal hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til opplysninger innsamlet etter § 3.

Første ledd er ikke til hinder for at opplysninger utleveres til virksomheter som har tilgang til dem etter § 8.

Dersom opplysninger kan innhentes uavhengig av taushetsplikt, skal opplysningene innhentes hos det forvaltningsorgan som etter § 8 har tilgang til opplysningene og som er myndighet på det området opplysningene er innhentet.

§ 8 Tilgang til opplysningene

Arbeids- og velferdsetaten skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med forvaltning av, og beregning av ytelser, og forvaltning av arbeidstakerregisteret etter folketrygdlovgivningen.

Skattedirektoratet, skattekontorene og skatteoppkreverne skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med utligning av skatt og trygdeavgift etter skattelovgivningen og arbeidsgivers beregning og oppgjør av skattetrekk og arbeidsgiveravgift etter skattebetalingsloven og folketrygdloven.

Statistisk sentralbyrå skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med produksjon av statistikk etter statistikklovgivningen.

Tilgangen er begrenset til opplysninger som organet har hjemmel i lov til å innhente.

§ 9 Inntektsmottakers innsynsrett

Inntektsmottaker har innsynsrett i opplysninger om egne forhold som er innsamlet etter denne lov.

Retten til innsyn begrenser ikke rett til innsyn etter andre regler.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om innsynsrett.

§ 10 Tvangsmulkt ved manglende innrapportering

Skattedirektoratet kan ilegge den som ikke innrapporterer alle opplysninger innen fristen i § 4, en daglig løpende tvangsmulkt frem til opplysningene er levert. Samlet tvangsmulkt kan ikke overstige 1000 ganger rettsgebyret. Departementet kan i forskrift gi regler om hvordan den daglige tvangsmulkten skal fastsettes.

Vedtak om tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

Vedtak om tvangsmulkt kan påklages til den skatteklagenemnd som departementet bestemmer.

Tvangsmulkt kan helt eller delvis ettergis dersom det blir gjort sannsynlig at forpliktelsen ikke er overholdt som følge av forhold utenfor den opplysningspliktiges kontroll eller dersom særlige rimelighetsgrunner tilsier det.

Tvangsmulkten tilfaller statskassen.

Departementet kan i forskrift gi regler om hvilke opplysninger som må være levert for at opplysningsplikten skal anses oppfylt.

§ 11 Overtredelsesgebyr ved for sen innrapportering

Skattedirektoratet kan ilegge den som ikke leverer alle opplysninger innen fristen i § 4, et overtredelsesgebyr. Gebyret kan ikke overstige 15 ganger rettsgebyret. Departementet kan i forskrift gi regler om hvordan gebyret skal fastsettes.

Bestemmelsene i § 10 annet til sjetten ledd gjelder tilsvarende for overtredelsesgebyr.

§ 12 Ikrafttredelse

Loven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

§ 13 Endringer i andre lover

Fra det tidspunkt loven trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning gjøres følgende endringer:

§ 6-2 skal lyde:

§ 6-2 Opplysningsplikt om lønn mv.

1. Den som selv eller gjennom andre i løpet av en kalendermåned har utbetalt eller ytet fordel som

nevnt i dette nummer, skal ukrevet levere *opplysninger om alt som er ytet til den enkelte mottaker etter reglene i a-opplysningsloven. Opplysningsplikten omfatter*

- a. lønn og annen godtgjøring for arbeid,
 - b. pensjon, introduksjonsstønad etter introduksjonsloven, kvalifiseringsstønad etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen, føderåd i jord- og skogbruk, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, underholdsbidrag, foreldrepenger, dagpenger under arbeidsløshet, sykepenger o.l. ytelser som skal regnes som skattepliktig inntekt for mottakeren,
 - c. drikkepenger med det beløp som skal tas med ved beregning av skattetrekk,
 - d. gratiale, tantieme og godtgjøring til medlem av styre eller representantskap eller til annen tillitsmann,
 - e. provisjon utbetalt til agent eller annen mellommann,
 - f. vederlag for tjenester av teknisk, håndverksmessig, juridisk, regnskapsmessig eller annen art,
 - g. honorar eller annen godtgjøring som er utbetalt opphavsmann til åndsverk,
 - h. reise-, diett- og representasjonsgodtgjøring, samt annen godtgjøring til dekning av utgifter ved utførelse av arbeid, oppdrag eller verv som nevnt under a til g,
 - i. lott eller part ved fiske eller fangstvirksomhet,
 - j. godtgjøring til medlemmer av faste arbeidslag som utfører arbeid for egen regning, og
 - k. godtgjøring for barnepass også når dette skjer i barnepasserens hjem som ledd i selvstendig næringsvirksomhet.
 - l. vederlag til arbeidstaker i forbindelse med opphør av arbeidsforhold i henhold til avskjed, oppsigelse eller avtale med arbeidsgiver.
2. *Opplysningsplikten omfatter* også vederlag for varer eller andre ytelser som er levert i forbindelse med arbeid som nevnt i nr. 1.
 3. *Opplysningsplikt om fradrag omfatter*
 - a. fradrag som er gjort ved lønnsutbetalingene, så som medlemsinnskudd til tjenestepensjonsordning og fradragsberettiget fagforeningskontingent mv. Det samme gjelder fradragsberettiget fagforeningskontingent som lønnstakeren legitimerer å ha betalt direkte til sin fagforening og
 - b. inntektsfradrag som gis ved ligningen, så som sjømannsfradrag mv. Departementet kan

i forskrift bestemme hvilke inntektsfradrag det skal gis særskilte opplysninger ved *innrapporteringen*.

4. Kongen kan gi forskrifter om særskilt *opplysningsplikt for*
 - a. ytelse fra skattyter som driver næringsvirksomhet eller utleie av fast eiendom til person som står ham nær gjennom familie, slektskap, økonomisk fellesskap eller på annen måte og
 - b. ytelse eller uttak fra selskap til person som har vesentlig innflytelse som aksjonær eller andelseier, eller til noen som står slik person nær.

§ 6-2 nr. 5 oppheves.

§ 6-16 første ledd bokstav c skal lyde:

- c. i forskrift bestemme at følgende oppgaver skal leveres i maskinlesbar *form*: *Saldo-* og *renteoppgaver* ved årsskifte eller ved oppgjør av konti i løpet av det siste inntektsår etter § 6-4 og § 6-13 nr. 2 d, *kontrolloppgaver* etter § 6-3 nr. 6 og 7, *kontrolloppgaver* fra verdipapirregistre etter § 6-5, *livsforsikringspremie*, *pensjonsforsikringspremie*, *innskudd* etter *innskuddspensjonsloven* og *innskudd* i individuell pensjonsavtale (IPA) mv., *spare-* og *fondsinnkudd*, *tilskudd* til *forskningsinstitutter* mv. og *betaling* for *pass* og *stell* av *barn* mv. og *gaver* til *selskaper*, *stiftelser* eller *sammenslutninger* etter § 6-6, *utbetalinger* mv. fra *forsikringsselskaper*, *banker* og *forvaltningsselskaper* for *verdipapirfond* etter § 6-7, *aksjonær* oppgaver etter § 6-11, *oppgaver* fra *Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral* og *Statens innkrevingsentral* etter § 6-13 nr. 4, *fordelingsoppgaver* over *inntekter*, *kostnader* og *formue* i *boligselskap* som omfattes av skatteloven § 7-3, samt tilsvarende *fordelingsoppgaver* fra *boligsameier*, jf. skatteloven § 7-11.

§ 6-17 nr. 3 skal lyde:

Skattyter skal ha kopi av oppgaver som nevnt i §§ 6-16 c og 6-13 nr. 3 innen 1. februar i året etter inntektsåret, såfremt annen frist ikke er gitt i egen forskrift. Det skal fremgå av kopien (årsoppgaven) at oppgave også er sendt ligningsmyndighetene. *Skattyter skal ha sammenstilt oversikt over innrapporterte opplysninger som nevnt i § 6-2 innen 1. februar i året etter inntektsåret*. Finansdepartementet kan i forskrift bestemme at kopien oversendes skattyter i en bestemt form.

2. I lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie skal § 10 nr. 1 tredje ledd lyde:

Feriepengegrunnlaget skal fremgå av *sammenstilling som sendes arbeidstaker etter ligningsloven § 6-17 nr. 3*.

3. I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 første ledd skal lyde:

Arbeidsgiveren skal betale arbeidsgiveravgift av lønn og annen godtgjørelse for arbeid og oppdrag i og utenfor tjenesteforhold som han plikter å *innrapportere*. Arbeidsgiveravgiften fastsettes i prosent av det beløp som skal *innrapporteres* for vedkommende år. Plikten til å betale arbeidsgiveravgift gjelder selv om beløpet fritas for *innrapporteringsplikt* på grunn av beløpets størrelse.

§ 24-3 første ledd skal lyde:

Arbeidsgiver skal av eget tiltak beregne arbeidsgiveravgiften etter § 23-2. *Opplysninger om beregnet avgift og grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift for foregående måned skal leveres etter reglene i a-opplysningsloven.*

§ 24-3 annet ledd oppheves.

§ 24-3 tredje til femte ledd blir annet til fjerde ledd.

Gjeldende § 24-3 sjette ledd blir femte ledd og skal lyde:

Forhåndsutfylte opplysninger om arbeidsgiveren kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiveren ved elektronisk kommunikasjon.

§ 24-4 skal lyde:

§ 24-4 *Fastsetting og innkreving av avgifter*

For fastsetting av trygdeavgift gjelder ligningslovens bestemmelser, se også § 21-16.

Dersom arbeidsgiveren ikke gir *opplysninger om beregnet arbeidsgiveravgift* etter § 24-3 første ledd, eller gir *uriktige* eller ufullstendige *opplysninger*, kan ligningsmyndighetene *fastsette avgiften*. For et slikt vedtak gjelder ligningsloven kapittel 9 om saksbehandling, §§ 10-2 til 10-5 om tilleggs katt, og § 11-2 om søksmål fra det offentlige.

Ved rettslig prøving av avgjørelser etter *annet ledd* gjelder ligningsloven § 11-1 tilsvarende.

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt gir eller medvirker til å gi *uriktige* eller ufullstendige *opplysninger*, eller *unnlater å levere pliktige opplysninger* i forbindelse med beregning, fastsetting eller endring av arbeidsgiveravgiften, straffes etter bestemmelsene i ligningsloven kapittel 12.

Departementet kan sette ned eller ettergi arbeidsgiveravgift dersom det av særlige grunner knyttet til fastsettelsen virker særlig urimelig å fastholde hele kravet.

§ 24-6 annet ledd skal lyde:

Departementet gir forskrifter om hvor arbeidsgiveravgiften skal fastsettes og innbetales.

Ny § 25-10 skal lyde:

§ 25-10 *Arbeidsgivers opplysningsplikt*

Departementet kan i forskrift bestemme at arbeidsgivere uoppfordret skal gi opplysninger som nevnt i § 21-4 etter reglene i a-opplysningsloven.

Departementet kan i forskrift bestemme at arbeidsgiver skal gi opplysninger om utbetalingen eller fordelene til den ansatte er for en avvikende periode.

4. I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 5-11 overskriften skal lyde:

§ 5-11 *Opplysninger om forskuddstrekk*

§ 5-11 første ledd skal lyde:

(1) Arbeidsgiver og selskap mv. som er trekkpliktig etter § 5-4 annet og tredje ledd, skal ukrevet levere opplysninger om forskuddstrekket for foregående måned etter reglene i a-opplysningsloven.

§ 5-11 annet, tredje og fjerde ledd oppheves.

§ 5-11 femte og sjette ledd blir annet ledd og tredje ledd.

§ 5-13 første ledd skal lyde:

(1) Skatteoppkreveren skal føre kontroll med at arbeidsgivere og andre som etter denne loven har plikt til å foreta trekk, *leverer opplysninger* og foretar forskuddstrekk og utleggstrekk i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt. Skatteoppkreveren eller den offentlige myndighet som har fullmakt fra skatteoppkreveren, kan foreta bokettersyn hos den som plikter å foreta trekk, og kan herunder kreve fremlagt skattekort, trekkpålegg og andre dokumenter og regnskapsmateriale som har betydning for kontrollen. Med dokumenter menes også elektronisk lagrede dokumenter. Pliktene foran gjelder også elektroniske programmer og programsystemer. Også skattekontoret eller Riksrevisjonen kan foreta slike ettersyn og kreve fremlagt dokumenter som nevnt.

§ 10-10 første ledd skal lyde:

(1) Forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift for *de to foregående kalendermånedene* forfaller til betaling hver 15. januar, 15. mars, 15. mai, 15. juli, 15. september og 15. november.

§ 10-53 første ledd skal lyde:

(1) Treffer skatte- eller avgiftsmyndighetene vedtak om endring mv. som medfører økning av skatte- eller avgiftsplikten for krav som ordinært forfaller etter §§ 10-10 til 10-12, § 10-21, § 10-22 annet ledd eller §§ 10-30 til 10-41, skal økningen og renter etter § 11-2 betales senest tre uker etter at melding om vedtaket er sendt. Dette gjelder likevel bare dersom fristen for betaling kommer senere enn det ordinære forfallstidspunkt for kravet. Skyldes økningen at den skatte- eller avgiftspliktige selv endrer *tidligere le-*

verte opplysninger, regnes fristen fra melding om endringen er kommet fram til skatte- eller avgiftsmyndighetene.

§ 14-5 annet ledd skal lyde:

(2) Ved utleggstrekk nedlagt av skatteoppkreverne skal arbeidsgivere som har plikt til å ha skatte-trekkkonto, følge de reglene som gjelder for oppgjør mv. for forskuddstrekk, jf. *kapitlene 5 og 10*. Beløpene skal betales til den skatteoppkreveren som har nedlagt trekket.

Oslo, i finanskomiteen, den 6. juni 2012

Torgeir Micaelsen

leder

Knut Storberget

ordfører

